داستانهایی از فضیلت زیارت امام حسین (ع)

بسم الله الرحمن الرحیم

داستان هایی از فضیلت زیارت امام حسین علیه السلام

نویسنده:

علی میرخلف زاده

ناشر چاپی:

مهدی یار

ناشر دیجیتالی:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

داستانهایی از فضیلت زیارت امام حسین (ع)

مشخصات کتاب

سرشناسه : میرخلف زاده علی عنوان و نام پدیدآور : داستانهایی از فضیلت زیارت امام حسین علیه السلام تالیف علی میرخلف زاده مشخصات نشر : قم مهدی یار، ۱۳۸۰. مشخصات ظاهری : ص ۱۲۰ شابک : ۹۶۴-۷۶۴۳-۳۳-۰ ۴۵۰۰ریال ؛ ۹۶۴-۷۶۴۳-۳۳-۰ ۴۵۰۰ریال وضعیت فهرست نویسی : فهرستنویسی قبلی یادداشت : کتابنامه به صورت زیرنویس موضوع : حسین بن علی امام سوم ع ، ۶۱ - ۴ق -- آرامگاه -- زیارت -- احادیث رده بندی کنگره : BP۲۶۳/۲ /م ۹د۲ رده بندی دیویی : ۲۹۷/۷۶۴۵ شماره کتابشناسی ملی : م ۸۱-۱۱۴۵۲

مقدمه

الحمدللّه رب العالمین ، و الصلوه و السلام علی اشرف الانبیاء و المرسلین ابا القاسم محمد صلی اللّه علیه و آله المعصومین ، سیما حجه بن الحسن (روحی و ارواح العالمین له الفداء

حمد و سپاس بی کران مخصوص ذات لایزال و درود فراوان بر پیغمبر اسلام (ص) و اهلبیت طاهرینش ، زیارت امام حسین (ع) ثوابها و فضیلتهای زیادی دارد که ما قطره ای از آن را در اینجا می شماریم منجمله :

۱ - عبادت مکرمین را که ملائکه هستند به زوار امام حسین (ع) عنایت می فرمایند .

۲ - عبادت مصطفین را که انبیاء هستند .

۳ - با انبیاء و اوصیاء همنشین می شوند .

۴ - سر سفره انبیاء و اوصیاء می نشیند و با آنها طعام می خورد .

۵ - پیامبران با او مصافحه می کنند .

۶ - هم صحبت با پیامبران می شود .

۷ - خداوند به زوار امام حسین (ع) مباهات می کند .

۸ - خداوند به زوار امام حسین (ع) نظر رحمت می کند .

۹ -

دلیل محبت امام حسین (ع) هستند .

۱۰ – مورد دعای پیامبران و اوصیاء و اولیاء و ائمه هستند .

۱۱ – سلام خدا و ملائکه و پیامبران بر آنها است .

۱۲ – با مراتب عباد صالحین و مخلصین و مؤ منین و متقین و زاهدین و خائفین . . . است .

۱۳ – جمیع عباداتش مقبول است از نماز و روزه و حج و جهاد . . . .

۱۴ – مرابطه و وقف و صدقه و آداب مستحبه او قبول است .

۱۵ – ثواب اعلاء درجات نیت خالص به او خواهند داد .

۱۶ – ثواب عبادات تمام عمر بلکه تمام دهر را به او خواهند داد .

۱۷ – تمام گناهانش آمرزیده می شود .

۱۸ – تمام گناهان پدر و مادر و دوستانش آمرزیده می شود .

۱۹ – محدث خدا در عرش است .

۲۰ – در علیّین اسمش مسطور می شود .

۲۱ – مورد خطاب و ندای پروردگار قرار می گیرد .

۲۲ – ثواب جهاد و شرکت در رکاب امام حسین (ع) به او می دهند .

۲۳ – شریک در اعمال شهدای کربلا است .

۲۴ – ثواب در خون غلطیدن در راه خدا را به او می دهند .

۲۵ – اگر شقی باشد سعید می شود .

۲۶ – از کرّوبین شمرده می شود .

۲۷ – از یاوران حضرت زهرا(علیهاالسلام) می باشد .

۲۸ – اعضای او از صورت و چشم و قلب محل دعای امام صادق (ع) است .

۲۹ – در روز قیامت شافع است .

۳۰ – از باب الحسین وارد می شود .

۳۱ – از آب کوثر به او می خورانند .

۳۲ –

ملائکه او را بدرقه می کنند .

۳۳ - ملائکه به تشییع جنازه او می آیند .

۳۴ - عزائیل با او مدارا می کند .

۳۵ - ملائکه بر جنازه او نماز می خوانند .

۳۶ - وارد بهشت می شود .

۳۷ - مقرب و هم صحبت الهی می گردد .

۳۸ - فوز به وصال حورالعین می شود .

۳۹ - پیغمبر اکرم (ص) به زیارت او می آید .

۴۰ - شامل دعا و محبت و احترام و اکرام پیغمبر و اهلبیت مخصوصاحضرت زهرا (علیهم صلوات الله) میگردد .

و ما در اینجا قطره ای از دریای بیکران فضائل زیارت امام حسین (ع) را آورده ایم که انشاءاللّه خوانندگان محترم از آن استفاده های فراوان نمایند و این حقیر بی بضاعت را از دعای خیر خودشان فراموش نفرمایند و انشاءاللّه این مجموعه مورد قبول درگاه حق قرار گرفته و هدیه ایست به ساحت مقدس امام زمان (ع) و ثوابش نثار ارواح طیبه مؤ منین و علماء و فضلا و امام راحل (ره) و شهداء و برادر عزیزم آشیخ احمد میر خلف زاده گردد .

ریزه خوار و روضه خوان حضرت ابی عبداللّه الحسین (ع)

علی میر خلف زاده .

ثواب زیارت

((امّ سعید احمسیّه ،)) می گوید :

محضر مبارک ((حضرت ابی عبداللّه (ع))) شرف یاب شدم ، کنیزم آمد و اظهار کرد که اسب را برایت آماده کرده ام .

امام (ع) به من فرمودند :

اسب برای چیست ، مگر کجا می خواهی بروی ؟

عرض کردم : به زیارت قبور شهداء می روم .

حضرت فرمودند : امروز را به تاءخیر بیانداز ، ((از شما اهل عراق

متعجّبم که راه دوری را طی کرده و به زیـارت قبـور شـهداء می رویـد ولی سیّدالشّـهداء(ع) را ترک کرده و به زیـارتش نمی روید ؟ !))

عرض کردم : ((سیّدالشّهداء)) کیست ؟

حضرت فرمودند : ((سیّدالشّهداء حضرت حسین بن علیّ(ع))) می باشد .

عرض کردم : من زن هستم .

امام (ع) فرمودند :

کسـی که مثل شـما باشـد اشـکالی ندارد به آنجا رفته و آن حضـرت را زیارت کند . عرض کردم : ((در زیارت ما چه ثواب و اجری هست ؟)) حضـرت فرمودنـد : ((زیارت شـما معادل با یک حجّ و یک عمره و اعتکاف دو ماه در مسـجدالحرام و روزه آن بوده و بهتر از کذا و کذا .)) ام سعید می گوید : حضرت سه مرتبه دست های مبارک را باز کرده بستند .

السلام ای شاه مظلومان حسین

السلام ای کشته تیر وسنین

السلام ای نور چشم مصطفی

السلام ای زاده خیرالنساء

ای پدر ای کشته شمشیر کین

از وفا بنگر بزین العابدین

ای پدر آیم من از شام خراب

بادل پر حسرت و چشم پر آب

ای پدر دانی که بر من چون رسید

از جفای پور بوسفیان یزید

پای من شد بسته زیر راحله

گردنم غل پای واندر سلسله

زیارت گروهی از آسمان

از ((حضرت ابی عبداللّه (ع))) شنیدم که فرمودند :

((مساحت قبر حسین بن علی صلوات اللّه علیهما بیست ذراع در بیست ذراع بوده و آن باغی است از باغ های بهشت و از آنجا فرشتگان به آسمان عروج می کنند و هیچ فرشته مقرّبی و نبّی مرسلی نیست ، مگر آنکه از خدا طلب زیارت آن حضرت را می کند ، لذا فوجی از آسمان به زمین آمده تا

آن حضرت را زیارت کرده و فوجی پس از زیارت از زمین به آسمان می روند .))

السّلام ای برادر شهیدم حسین

بی تو پرپر شده گل امیدم حسین

منکه پروانه روی تواءم

زائر کوی تواءم

سیّدی یا حسین

زیارت فرشته ها و انبیاء

((صفوان جمّال)) گفت :

وقتی ((حضرت ابوعبداللّه (ع))) به ((حیره)) تشریف آوردند به من فرمودند : آیا مایل به زیارت قبر امام حسین (ع) هستی ؟

عرض کردم : فدایت شوم آیا قبر آن حضرت را زیارت می کنی ؟

حضرت فرمودند : چگونه آن را زیارت نکنم و حال آن که خداوند متعال در هر شب جمعه با فرشتگان و انبیاء و اوصیاء به زمین هبوط کرده و او را زیارت می کنند .

البتّه حضرت محمّد(ص) افضل انبیاء و ما افضل اوصیاء هستیم .

(طبق فرموده مرحوم مجلسی مقصود از زیارت حق تعالی ، انزال رحمت های خاصه اش بر آن حضرت و زوّار آن جناب می باشد) .

سپس صفوان عرض کرد : فدایت شوم پس ، هر شب جمعه قبر آن حضرت را زیارت کرده تا بدین وسیله زیارت پروردگار را نیز کرده باشیم ؟

حضرت فرمودند : بلی ، ای صفوان ملازم این باش برایت زیارت قبر حسین (ع) را می نویسند و این تفضیلی است (یعنی زیارت قبر حسین (ع) این فضیلت را دارد که در آن زیارت پروردگار نیز می باشد) .

آمدم از گرد ره در کربلایت یا حسین

ای تمام هستی ام بادا فدایت یا حسین

آمدم بر تربتت تا عقده دل واکنم

بسته ام دل بر تو و لطف و عطایت یا حسین

باز کن در را بروی سائل درگاه خود

تا شود مهر

نمازم خاک پایت یا حسین

خواب می بینم و یا بیدارم اینجا کربلاست

من کجا و حرمت صحن و سرایت یا حسین

بر سرم منت نهادی تا بکویت آمدم

دعوتم کردی تو بر خوان عطایت یا حسین

بر تو از خیل غلامانت سلام آورده ام

یک جهان دل می زند پر در هوایت یا حسین

می کنم عرض سلام و از تو می خواهم جواب

ن که عمری بر لبم باشد ثنایت یا حسین

هفتاد هزار فرشته

از حضرت ((ابو عبداللّه (ع))) شنیدم که می فرمود :

خداوند متعال مخلوقی زیادتر از فرشتگان نیافریده ، در هر شب هفتاد هزار فرشته از آسمان نازل شده و از اوّل شب تا طلوع صبح بیت اللّه الحرام را طواف می کنند و پس از طلوع صبح به طرف قبر نبی اکرم (ص) برگشته و به آنجا که رسیدند به حضرتش سلام نموده و بعداً به نزد قبر امیرالمؤ منین (ع) رفته و به آن جناب سلام کرده و پس از آن به نزد قبر حسین (ع) آمده و بر آن وجود مبارک سلام داده و قبل از طلوع آفتاب به آسمان عروج می کنند و پس از ایشان فرشتگان روز که آنها نیز هفتاد هزار نفر هستند به زمین آمده ابتداء بیت اللّه الحرام را طواف کرده و طول روز به آن اشتغال دارند و پس از غروب آفتاب به طرف قبر رسول خدا(ص) رفته و بر آنجناب سلام داده و پس از آن نزد قبر امیرالمؤ منین (ع) می آیند و بر آن حضرت سلام کرده و بعد به نزد قبر حسین (ع) حاضر شده و بر آن حضرت سلام داده

و سپس پیش از غروب آفتاب به آسمان می روند .

عمری تو را مشتاق دیدارم حسین جان

در پای گلزار تو چون خارم حسین جان

تنها بدرگاه تو یا مولی الموالی

من افتخار نوکری دارم حسین جان

سودا کنم تا با ولای تو به جانم

درد و بلایت را خریدارم حسین جان

دستی ندیدم جز تو بر مشکل گشائی

هر جا گره افتاده در کارم حسین جان

بینی اگر بیمارم و رنجور و نالان

بر درد عشق تو گرفتارم حسین جان

مولای من لطفی کن و دل را صفا ده

خود درد عشقم داده ای خود هم شفاده (۱)

زیارت پنجاه هزار فرشته

((اسحاق بن عمّار)) نقل می کند :

محضر مبارک حضرت ابی عبداللّه (ع) عرض کردم : شب عرفه در حائر بوده و نماز می خواندم و در آنجا قریب پنجاه هزار نفر از مردمی دیدم زیبا روی و خوش بو که طول مدّت شب را در آنجا نماز می خواندند و هنگامی که صبح طلوع نمود به سجده رفتم و پس از برداشتن سر احدی از ایشان را ندیدم .

امام (ع) به من فرمودند :

پنجاه هزار فرشته به ((حسین (ع))) عبور کرده و در حالی که آن حضرت کشته شده بودند پس به آسمان بالا رفتند و خداوند متعال به ایشان وحی فرستاد :

به پسر حبیبم مرور کردید در حالی که او کشته شده بود ، پس چرا کمک و یاری او نکردید ؟ حال به زمین فرو روید و نزد قبرش ساکن شوید و با هیئتی ژولیده و حالی غمگین باقی بمانید تا قیامت بپا شود . (۲)

یا حسین زائر کرب و بلای توام

سائل درگه لطف و عطای توام

حرمت قبله حاجات ماست

ذکر

نام تو مناجات ماست

یاحسین یاحسین ، یاحسین یاحسین

ای که باشد خجل آب فرات از لبت

جان عالم بقربان تو و زینبت

آمدم خط براتم بده

تشنه ام آب فراتم بده

یاحسین یاحسین ، یاحسین یاحسین

ای که هستی سفینه النجات همه

رومگردان زما بحرمت فاطمه

در کنار حرمت آمدم

به امید کرمت آمدم

یاحسین یاحسین ، یاحسین یاحسین

دعای معصومین (ع)

((امام صادق (ع))) به من فرمودند :

ای ((معاویه)) به جهت ترس و وحشت زیارت قبر حضرت امام حسین (ع) را ترک مکن ، زیرا کسیکه زیارت آن حضرت را ترک کند چنان حسرتی بخورد که آرزو نماید قبر آن حضرت نزد او باشد و بتواند زیاد به زیارتش برود ، ((آیا دوست داری که خدا تو را در زمره کسانی ببیند که حضرت رسول (ص) و حضرت علی و فاطمه و ائمه (ع) در حقشان دعاء فرموده اند .))(۳)

گریه لوح دلم شستشو میدهد

عاشقان را خدا آبرو میدهد

منکه در کویت سر و سامان گرفتم

مرده بودم از نگاهت جان گرفتم

هرچه دارم از تو دارم

نوکری شد افتخارم

دعای امام صادق (ع)

((معاویه بن وهب)) گفت :

اذن خواستم که بر امام صادق (ع) داخل شوم ، به من گفته شد که داخل شو ، پس داخل شده آن جناب را در نمازخانه منزلشان یافتم ، نشستم تا حضرت نمازشان را تمام کردند ، پس شنیدم که با پرودگار مناجات نموده و می فرمودند :

بار خدایا ، از کسی که ما را اختصاص به کرامت داده و وعده شفاعت دادی و مختص به وصیّت نمودی (یعنی : ما را وصی پیامبرت قرار دادی) و علم به گذشته و آینده رابه ما اعطاء فرمودی ، و قلوب مردم را مایل به طرف ما نمودی ، من و برادران و زائرین قبر پدرم ((حسین (ع))) را بیامرز .

آنانکه اموالشان را انفاق کرده و بدنهایشان را به سختی و تعب انداخته به جهت میل و رغبت در احسان به ما ، و به امید آنچه در

نزد تست به خاطر صله و احسان به ما و به منظور اداخال سرور بر پیغمبرت و به جهت اجابت فرمان ما و به قصد وارد نمودن غیظ بر دشمنان ما .

اینان اراده و نیّتشان از این ایثار تحصیل رضا و خشنودی تو است ، پس تو هم از طرف ما این ایثار را جبران کن و بواسطه رضوان احسانشان را جواب گو باش ، و در شب و روز حافظ و نگاهدارشان بوده و اهل و اولادی که از ایشان باقی مانده اند را بهترین جانشینان آنها قرار بده و مراقب و حافظشان باش .

و شر و بدی هر ستمگر عنود و منحرفی از ایشان و از هر مخلوق ضعیف و قوی ، خود کفایت نما و ایشان را از شر شیاطین انسی و جنّی محفوظ فرما و به ایشان برترین چیزی را که در بودنشان از وطنهای خویش از تو آرزو کرده اند اعطاء کن .

و نیز به ایشان برتر و بالاتر از آنچه را که بواسطه اش ما را بر فرزندان و اهل و نزدیکانشان اختیار کرده اند ببخش .

بار خدایا دشمنان ما بواسطه خروج بر ایشان آنان را مورد ملامت و سرزنش قرار داده اند ولی این حرکت اعداء ایشان را از تمایل به ما باز نداشت و این ثبات آنان از باب مخالفتشان است با مخالفین ما ، پس تو این صورت هائی که حرارت آفتاب آنها را درراه محبّت ما تغییر داده مورد ترحّم خودت قرار بده .

و نیز صورت هائی را که روی قبر ((ابی عبداللّه الحسین (ع))) می گذارند و بر می دارند ، مشمول لطف و

رحمتت قرار بـده و همچنین به چشم هـائی که از بـاب ترحم بر ما اشک ریخته انـد ، نظر عنایت فرما و دل هائی که برای ما به جزع آمده و بخاطر ما سوخته اند را ترحم فرما .

بـار خـدایا به فریادهائی که بخاطر ما بلنـد شـده برس ، خداونـدا من این ابـدان و این ارواح را نزد تو امانت قرار داده تا در روز عطش اکبر که بر حوض کوثر وارد می شوند آنها را سیراب نمائی .

و پیوسته امام (ع) در سجده این دعاء را می خواندند و هنگامی که از آن فارغ شدند ، عرض کردم : فدایت شوم این فقرات و مضامین ادعیه ای که من از شـما شـنیدم اگر شامل کسی شود که خداوند عزّ و جلّ را نمی شناسد ، گمانم این است که دوزخ هرگز به آن فائق نیاید ! ! !

به خدا سوگند آرزو دارم آن حضرت (حضرت امام حسین (ع)) را زیارت کرده ولی به حج نروم .

امام (ع) به من فرمودند :

چقدر تو به قبر آن جناب نزدیک هستی ، پس چه چیز تو را از زیارتش باز می دارد ؟

سپس فرمودند : ای معاویه زیارت آن حضـرت را ترک مکن . عرض کردم : فدایت شوم نمی دانسـتم که امر چنین بوده و اجر و ثواب آن این مقدار است . حضرت فرمودند :

ای معـاویه کسـانی که برای زائرین امام حسـین (ع) در آسـمان دعاء می کننـد به مراتب بیشتر هسـتند از آنانکه در زمین برای ایشان دعاء و ثناء می نمایند . (۴)

آستان تو بود قبله حاجات حسین

شور

عشق تو بود روح مناجات حسین

نه نبیّ و نه علی بلکه خداوند جهان

به وجود تو کند فخر و مباهات حسین

تو که هستی تو چه هستی که زتاءیید تو شد

طفل ششماهه تو قاضی حاجات حسین

بعد انجام فرائض که دوام از تو گرفت

ذکر فضل تو بود افضل طاعات حسین (۵)

مصافحه با رسول خدا(ص)

معاویه بن وهب از حضرت ابی عبداللّه نقل کرده ، وی گفت :

امام (ع) به من فرمودند :

ای معاویه به خاطر ترس و خوف زیارت امام حسین (ع) را ترک مکن ، زیرا کسی که آن را ترک کند چنان حسرتی بخورد که آرزو کند قبر آن حضرت نزدش باشد و بتواند زیاد به زیارتش برود آیا دوست داری که خدا تو را در زمره کسانی ببیند که حضرت رسول (ص) و حضرات علی و فاطمه و ائمّه (علیهم السلام) در حقشان دعاء فرموده اند ؟ !

آیا دوست داری از کسانی باشی که به واسطه آمرزش لغزشهای گذشته طومار اعمالت تغییر یابد و گناهان هفتاد سال از تو آمرزیده شود ؟ !

آیا دوست داری از کسانی باشی که از دنیا رفته بدون اینکه گناه قابل مؤ اخذه داشته باشی ؟ !

آیا دوست داری از کسانی باشی که رسول خدا(ص) با آنها مصافحه می فرمایند ؟ ! (۶)

ای سراپای تو عشق خدایی حسین

جان حق باوران بر تو فدایی حسین

محرم راز شهادت تویی

سرّ اعجاز شهادت تویی

یا حسین مظلوم

یکطرف جلوه ولایت و رهبری

یکطرف فتنه و ظلم و ستمگری

در صف معرکه کربلا

خطّ باطل شده از حق جدا

یا حسین مظلوم

نسل آزادگی قبله او کربلاست

سجده بر مهُر خون نماز اهل ولاست

کشته مکتب عشق غریب

چون زُهیر

است و بریر و حبیب

یا حسین مظلوم

خون عباس و قاسم و علی اکبرت

حلق معصوم لب تشنه علی اصغرت

سند عشق تو امضا کند

سرّ ایثار تو معنا کند

یا حسین مظلوم (۷)

نماز زائر

((عنبسه)) ، از ((حضرت ابی عبداللّه (ع))) نقل کرد :

شنیدم از ((امام صادق (ع))) که می فرمودند :

خداوند متعال هفتاد هزار فرشته را بر قبر ((حضرت حسین بن علی (ع))) موکّل ساخته که او را نزد قبر عبادت کنند ، یک نماز از یک نفر آنها معادل با هزار نماز آدمیان می باشد و ثواب نمازشان برای زوار قبر حضرت امام حسین (ع) است .

و وزر و وبال زوار برای قاتل آن حضرت که لعنت خدا و ملائکه و مردم اجمعین بر او باد محسوب می گردد . (۸)

ای درود ما ، دمادم بر روانت یا حسین

وی سلام ما ، به قلب مهربانت یا حسین

ای فراز بام گیتی ، طایر آزادگی

سینه عشاق باشد ، آشیانت یا حسین

حق خدا و رسول

((عبدالرحمن بن کثیر)) غلام ابی جعفر ، از ((حضرت ابی عبداللّه (ع))) نقل کرده که آن جناب فرمودند :

اگر یکی از شما طول دهر و عمرش را به حجّ رفته ، ولی به زیارت حسین بن علی (ع) نرود حتماً محقّقاً حقّی از حقوق خدا و حقوق رسول خدا(ص) را ترک کرده ، زیرا حق حسین (ع) فریضه و تکلیفی است از جانب خداوند که بر هر مسلمانی

واجب می باشد . (۹)

جاری چو گردد بر زبان نام حسین جان

بر دل بتابد پرتوی از نور ایمان

ای آیت فتح و ظفر

بر عاشقان خود نگر

مظلوم حسین جان

مظلوم حسین جان

حوض کوثر

((محمّد بصری)) ، از ((حضرت ابی عبداللّه (ع))) نقل کرد :

((امام صادق (ع))) فرمودند : از پدرم شنیدم به یکی از دوستانشان که از زیارت (مقصود زیارت قبر امام حسین (ع) است) سؤ ال کرده بود فرمودند :

چه کسی را زیارت می کنی و چه کسی را با این زیارت اراده می نمائی ؟ یعنی : با این زیارت قصد تقرّب به چه کسی را داری ؟

عرض کرد : مراد و مقصودم خداوند تبارک و تعالی است ، یعنی قصدم تقرّب به خدا می باشد .

حضرت فرمودند : کسی که بدنبال زیارت یک نماز بخواند و با این نماز قصد تقرّب خدا را داشته باشد ، در روزی که خدا را ملاقات می کند بر او نوری احاطه می کند که تمام اشیائی که او را می بینند فقط نور مشاهده می نمایند و خداوند متعال زوّار قبر مطهّر امام حسین (ع) را مورد اکرام قرار می

دهد و آتش جهنّم را از رسیدن به آنها باز می دارد .

و زائر در نزد حوض کوثر مقامی بسیار مرتفع و مرتبه ای لایتناهی دارد و امیرالمؤ منین (ع) که در کنار حوض ایستاده اند با او مصافحه کرده و وی را از آب سیراب می فرمایند و احدی در وارد شدن بر حوض بر وی سبقت نمی گیرد مگر پس از او و سیراب شدن او ، و پس از سیراب گشتن به جایگاهش در بهشت برگشته و در حالی که فرشته ای از جانب امیرالمؤ منین (ع) با او بوده که به صراط امر می کند برای وی پائین بیاید و با او مدارا کرده تا از روی آن بگذرد و به آتش جهنّم فرمان می دهد که حرارت و سوزشش را به او نرساند تا وی از آن گذر کند .

و نیز با او فرستاده ای است که امیرالمؤ منین (ع) آن را فرستاده اند . (۱۰)

سلام ما بر حسین کشته راه خدا

درود بر روح آن تشنه لب نینوا

سلام ما بر قاسم و اکبر و هم اصغرش

به امّ کلثوم و بر زینب غم پرورش

حسرت زیارت

((هشام بن سالم)) از حضرت ابی عبداللّه (ع) در حدیثی طولانی نقل کرده که شخصی نزد امام صادق (ع) مشرّف شد و به آن جناب عرض کرد :

ای پسر رسول خدا(ص) : آیا پدر شما را می توان زیارت کرد ؟

حضرت فرمودند :

بلی ، علاوه بر زیارت نماز هم نزد قبر می توان خواند ، منتهی نماز را باید پشت قبر بجا آورد نه مقدّم و جلو آن .

آن

شخص عرض کرد : کسی که آن حضرت را زیارت کند چه ثواب و اجری دارد ؟

حضرت فرمودند :

اجر او بهشت است مشروط به اینکه به آن حضرت اقتداء کرده و از او تبعیّت کند .

عرض کرد : اگر کسی زیارت آن حضرت را از روی بی رغبتی و بی میلی ترک کند چه خواهد دید ؟

حضرت فرمودند : روز حسرت (روز قیامت) حسرت خواهد خورد .

عرض کرد : کسی نزد قبر آن جناب اقامت کند اجر و ثوابش چیست ؟

حضرت فرمودند : هر یک روز آن معادل یک ماه می باشد .

عرض کرد : کسی که برای رفتن و زیارت نمودن آن حضرت متحمل هزینه و خرج شده و نیز نزد قبر مطهّر پول خرج کند چه اجری دارد ؟

حضرت فرمودند : در مقابل هر یک درهمی که خرج کرده هزار درهم دریافت خواهدنمود .

عرض کرد : اجر کسی که در سفر به طرف آن حضرت فوت کرده چیست ؟

حضرت فرمودند : فرشتگان مشایعتش کرده و برای او حنوط و لباس از بهشت آورده و وقتی کفن شد بر او نماز خوانده و روی کفنی که بر او پوشانده اند . فرشتگان نیز کفن دیگری قرار می دهند و زیر او را از ریحان فرش می نمایند و زمین را چنان رانده و جلو برده که از جلو فاصله سه میل طی شده و از پشت و جانب سر و طرف پا نیز مانند آن این مقدار مسافت و فاصله منهدم و ساقط می گردد .

و برای آن دربی از بهشت به طرف قبرش گشوده شده و نسیم و بوی خوش بهشتی

به قبر او داخل گشته و تا قیام قیامت بدین منوال خواهد بود .

آن شخص می گوید : محضر مبارکش عرضه داشتم :

کسی که نزد قبر نماز بگذارد اجر و ثوابش چیست ؟

حضرت فرمودند : کسی که نزد قبر مطهّرش دو رکعت نماز بخواند از خداوند چیزی را در خواست نمی کند ، مگر آنکه حق جلّ و علی آن را به او اعطاء می فرماید .

عرض کردم : اجر کسی که از آب فرات غسل کرده و سپس به زیارت آن جناب رود چیست ؟

حضرت فرمودند : زمانی که شخص از فرات غسل کرده در حالی که اراده زیارت آن حضرت را داشته باشد تمام لغزش ها و گناهانش ساقط و محو شده و وی نظیر آن روزی می باشد که از مادر متولّد شده است .

آن شخص می گوید : عرض کردم :

اجر کسی که دیگری را مجهّز کرده و به زیارت قبر آن حضرت بفرستد ، ولی خودش بواسطه عارضه و علّتی که پیش آمده به زیارت نرود ، چیست ؟

حضرت فرمودند : به هر یک درهمی که خرج کرده و انفاق نموده حقتعالی همانند کوه احد حسنات برای او منظور می فرماید و باقی می گذارد و بر او چند برابر آنچه متحمّل شده و بلا و گرفتاری هائی که بطور قطع نازل شده تا به وی اصابت کرده را از او دفع می نماید و مال و دارائی او را حفظ و نگهداری می کند .

آن شخص می گوید : عرض کردم :

اجر و ثواب کسی که نزد آن حضرت کشته شود چیست ؟ مثلا سلطان ظالمی بر وی ستم

کرده و او را آنجا بکشد ؟

حضـرت فرمودنـد : اولین قطره خونش که ریخته شود خداونـد متعال تمام گناهانش را می آمرزد و طینتی را که از آن آفریده شده فرشـتگان غسل داده تا از تمام آلودگی ها و تیره گی ها پاك و خالص شده همان طوری که انبیاء مخلص خالص و پاك می باشند و بدین ترتیب آنچه از اجناس طین اهل کفر با طینت وی آمیخته شده زدوده می گردد .

و نیز قلبش را شسـتشو داده و سـینه اش را فراخ نموده و آنرا مملو از ایمان کرده و بـدین ترتیب خـدا را ملاقات کرده در حالی کـه از هر چه ابـدان و قلـوب بـا آن مخلـوط هسـتند پـاك و منزه می باشـد و برایش مقرّر می شـود که اهـل بیت و هزار تن از برادران ایمانی خود را بتواند شفاعت کند .

و فرشـتگان با همراهی جبرئیل و ملك الموت متولی خوانـدن نماز بر او می گردند و کفن و حنوطش را از بهشت آورده و در قبرش توسـعه داده و چراغ هائی در آن می افروزد و دربی از آن بهشت باز می کنند و فرشتگان برایش اشیاء تازه و تحفه هائی بـدیع از بهشت می آورنـد و پس از هیجـده روز او را به ((خطیره القـدس)) (بهشت) برده پس پیوسـته در آنجـا با اولیاء خـدا خواهد بود تا نفخه ای که با دمیده شدنش هیچ چیز باقی نمی ماند دمیده شود .

و وقتی نفخه دوّمی دمیده شد و وی از قبر بیرون آمد اوّلین کسـی که با او مصافحه می کند ((رسول خدا(ص) و امیرالمؤ منین (ع

) و اوصیاء سلام اللّه علیهم)) بوده که به وی بشارت داده و می گویند : با ما باش و سپس او را کنار حوض کوثر آورده و از آن به او می نوشانند و سپس به هر کسی که او بخواهد و دوست داشته باشد نیز می آشامانند .

آن شخص می گوید : عرض کردم :

اجر و ثواب کسی که به خاطر زیارت آن حضرت حبس شده چیست ؟

حضرت فرمودند : در مقابل هر روزی که حبس شده و غمگین می گردد سرور و شادی منظور شده که تا قیامت ادامه دارد و اگر پس از حبس او را زدند در قبال هر یک ضربه ای که به وی اصابت می کند یک حوریّه ای به او داده شده و به ازاء هر دردی که بر پیکرش وارد می شود هزار هزار حسنه ملاحظه گردیده و هزار هزار لغزش و گناه از او محو و زائل گشته و هزار هزار درجه ارتقاء داده می شود و از ندیمان رسول خدا(ص) محسوب شده تا از حساب فارغ گردد و پس از آن فرشتگانی که حَمَله عرش هستند با او مصافحه کرده و به او می گویند : آنچه دوست داری بخواه . و زننده وی را برای حساب حاضر می کنند پس هیچ سئوالی از او نکرده و با هیچ چیز اعمالش را نسنجیده و محاسبه نکرده بلکه دو بازویش را گرفته و او را برده و به فرشته ای تحویل داده و آن فرشته به او جرعه ای از ((حمیم)) (آب داغ جهنم) و جرعه ای از ((غسلین)) (آب

چرک که از پوست و گوشت دوزخیان جاری می باشـد) می چشانـد و سـپس او را روی تکه ای سـرخ از آتش قرار داده و به وی می گوینـد : بچش چیزی را که دست هایت بواسـطه زدن شخصـی که او را زدی برای تو پیش فرسـتاده اند ، کسـی را که زدی پیک و پیام آور خـدا و رسول خـدا بود و در این هنگام مضـروب را آورده و نزدیک درب جهنّم نگاه داشـته و به او می گویند : به زننده خود بنگر و به آنچه به سـرش آمده نظر نما آیا سـینه ات شـفاء می یابد ؟ این عذابی که به او وارد شد بخاطر قصاص برای تو می باشد ، پس می گوید :

حمد خدا را که من و فرزند رسول خدا را یاری فرمود . (۱۱)

مشمول دعاها

((عبداللّه بن بکیر)) در ضمن حدیثی طولانی می گوید : حضرت ابو عبداللّه (ع) فرمودند :

ای ابن بکیر خداوند متعال از بقاع و اماکن روی زمین شش بقعه را اختیار فرموده :

بیت الحرام ، حَرَم ، مقابر انبیاء ، مقابر اوصیاء ، مقابر شهداء ، و مساجدی که نام خدا در آنها برده می شود .

ای ابن بکیر ، آیا می دانی اجر کسی که قبر حضرت ابی عبداللّه الحسین (ع) را زیارت کند چیست ؟

هیچ صـبح و بامدادی نیست مگر آنکه هاتفی از فرشـتگان بالای قبر آن حضرت فریاد می کند : ای خواستاران خیر رو کنید به برگزیده خدا و کوچ کنید بطرف ارجمندی و بزرگی و بدین ترتیب از ندامت و حسرت در امان باشید .

اهل مشرق و مغر

ب نداء این هاتف را می شنوند ، مگر جنّ و انس و در زمین هیچ فرشته ای از فرشتگان حافظ و نگهبان در وقتی که بندگان خواب هستند باقی نمی ماند ، مگر آنکه به قبر مطهّر روی آورده و هجوم می کنند تا در آن مکان مقدّس حقتعالی را تسبیح نموده و از درگاه جلالش بخواهند تا از آنها راضی گردد .

و هیچ فرشته ای در هوا باقی نمی ماند که نداء هاتف را شنیده ، مگر آنکه در جواب آن حق تعالی را تقدیس می کند و بدین ترتیب اصوات و صداهای فرشتگان بلند و قوی شده پس اهل و سکنه آسمان دنیا به آنها جواب داده و در نتیجه اصوات و صداهای فرشتگان و سکنه آسمان دنیا تشدید یافته به حدّی که طنین آن به اهل و سکنه آسمان هفتم رسیده و بدین ترتیب انبیاء عظام صداهای ایشان را استماع کرده پس رحمت و صلوات بر حضرت امام حسین (ع) فرستاده و زائرین آن حضرت را دعاء می کنند . (۱۲)

بار بگشائید اینجا کربلاست

آب و خاکش با دل و جان آشناست

السلام ای سرزمین کربلا

السلام ای منزل نور خدا

ترس از ظلم

از حضرت ابی عبداللّه (ع) نقل کرده ، وی گفت : محضر مبارک امام (ع) عرضه داشتم : من به شهر ((ارجان)) وارد شده و در آنجا نازل شدم ولی قلب و دلم آرزوی زیارت قبر مطهّر پدر بزرگوارتان را داشت لذا از شهر به قصد زیارت آن جناب خارج شدم امّا دلم ترسان و لرزان بود و از خوف و ترس سلطان و ساعیان و عمّام وی

و مرزبانان تا زمان مراجعت در وحشت و دهشت بودم .

حضرت فرمودند :

ای پسر بکیر آیا دوست نداری که خداوند تو را از کسانی که در راه ما ترسان و خائف می باشند محسوب فرماید ؟

آیا می دانی کسی که به خاطر خوف ما خائف باشد حقتعالی او را در سایه عرش مکان دهد و هم صحبتش حضرت امام حسین (ع) در زیر عرش می باشد و حق تعالی او را از فزع های روز قیامت در امان می دارد ، مردم به فزع و جزع آمده ولی او فزع نمی کند ، پس اگر فزع کند فرشتگان آرامش کرده و بواسطه بشارت دادن قلبش را ساکت و ساکن می نمایند . (۱۳)

زنده با عشق حسینم که جهان زنده اوست

خادم درگه اویم که ملک بنده اوست

کربلا پایگه عشق حسین بن علی است

که به پا دین حق از دولت پاینده اوست

خاتم حلقه جود است و سلیمان وجود

لاله گون جامه ایثار برازنده اوست

عشقبازان حریمش همه مهپاره نور

رخ عبّاس بهین اختر تابنده اوست

ز عطش سوخت گل باغ ولایت افسوس

تا ابد نهر فرات است که شرمنده اوست

حنجر غنچه اش را ناوک دشمن بدرید

عالمی واله و مفتون شکر خنده اوست

چون ((کمیل)) است زجان شاعر درگاه حسین

شاملش در دو جهان مهر فزاینده اوست (۱۴)

احسان به اهلبیت

((عبداللّه بن عبدالرحمن اصم)) نقل كرده :

حديث گفت براى ما ((معاذ)) ، از ((ابان)) ، كه گفت :

از او شنيدم كه مى گفت :

حضرت ابوعبداللّه (ع) فرمودند :

كسيكه به زيارت قبر ((حضرت ابا عبداللّه الحسين (ع))) رود محققا به رسول خدا و به ما اهل بيت احسان نموده و غيبتش

جایز نبوده و گوشتش بر آتش حرام است و در مقابل هر یک درهمی که انفاق کرده خداوند متعال انفاق اهالی و سکنه ده هزار شهرهائی که در کتابش مضبوط و معلوم است را به او اعطاء می فرماید ، و بدنبال آن حوائج و نیازمندی هایش را روا می فرماید ، و آنچه را که از خود باقی گذارد حقتعالی حافظ آنها است و در خواست و سؤ ال چیزی از خدا نمی کند مگر آنکه باری تعالی اجابتش می فرماید اعم از آنکه سریع و بدون مهلت حاجتش را روا کرده یا با تاءخیر و مهلت آنرا برآورده نماید . (۱۵)

السلام ای کعبه آمال ما

ای صفا و شور عشق و حال ما

خاک تو دارالولای اهل دل

مروه و سعی و صفای اهل دل

کربلا بوی خدایی می دهی

عطرناب آشنایی می دهی (۱۶)

عاق اهلبیت

((حلبی)) ، از حضرت ابی عبداللّه (ع) در ضمن حدیث طویلی نقل کرده ، وی گفت :

محضر مبارک امام (ع) عرضه داشتم : فدایت شوم چه می فرمائید درباره کسی که با داشتن قدرت زیارت آن حضرت را ترک می کند ؟

حضرت می فرمایند : می گویم :

این شخص عاق رسول خدا(ص) و عاق ما اهل بیت می باشد و امری که به نفع او است را سبک شمرده است .

و کسی که آن حضرت را زیارت کند :

خداوند متعال حوائجش را برآورده نماید و آنچه از دنیا مقصود او است را کفایت فرماید .

و نیز زیارت آن حضرت موجب جلب رزق برای زائر می باشد .

و آنچه در این راه انفاق کرده بر او باقی مانده و

جانشین و یادگارش خواهد بود و همچنین زیارت آن حضرت موجب می شود :

گناهان پنجاه ساله او آمرزیده شده و وی به اهلش بازگردد در حالی که بر عهده اش نه وزر و وبالی بوده و نه لغزشی و آنچه از گناه در صحیفه اعمالش ثبت شده جملگی محو و پاک می گردد .

اگر زائر در سفر زیارت فوت شود فرشتگان نازل گشته و او را غسل می دهند و نیز درب هائی از بهشت به روی او گشوده می شود و نسیم خوش آن در قبر بر او وزیده و در قبر پراکنده و منتشر می گردد .

و اگر وی در سفر زیارت سالم و از گزند مرگ در امان ماند دربی به روی او گشوده می شود که رزق و روزی وی از آن نازل می گردد و در مقابل هر درهمی که انفاق کرده ده هزار درهم قرار داده می شود و آن را برای وی ذخیره کرده و هنگامی که محضور شد و از قبر بیرون آمد به او گفته می شود :

در مقابل هر درهمی که در سفر زیارتت خرج کردی ده هزار درهم مال تو است و خداوند به تو نظر نموده و آنها را نزد خودش برای او ذخیره خواهد کرد . (۱۷)

دعای مستجاب

((صفوان جمّال)) از حضرت ابی عبداللّه (ع) حدیثی طولانی را نقل کرده و در ضمن آن می گوید :

محضر مبارک امام (ع) عرضه داشتم : چه اجر و ثوابی است برای کسی که نزد قبر مطهّر آن حضرت (امام حسین (ع)) نماز بخواند ؟

حضرت فرمودند :

کسی که نزد قبر آن جناب

دو رکعت نماز بخواند چیزی را از خدا نخواسته مگر آنکه حق تعالی آن را به وی اعطاء می فرماید .

عرض کردم : چه اجر و ثوابی است برای کسی که از آب فرات غسل کرده و سپس به زیارت آن حضرت رود ؟

امام (ع) فرمودند :

هنگامی که با اراده زیارت آن حضرت از فرات غسل می کند تمام گناهانش ریخته شده و پاک می گردد ، مثل اینکه تازه از مادر متولد گردیده .

عرض کردم : ثواب و اجر کسی که خودش بخاطر جهتی نمی تواند به زیارت رود ولی دیگری را مجهّز ساخته و به زیارت فرستد چه می باشد ؟

حضرت فرمودند :

در مقابل هر یک درهمی که خرج کرده خداوند متعال به قدر کوه اُحُد از حسنات به وی داده و چند برابر هزینه ای را که متحمل شده برایش باقی می گذارد ، و نیز بلاهائی که نازل شده را از وی دور می گرداند و همچنین مال و دارائی وی را حفظ و نگهداری می فرماید . (۱۸)

بجز کربلا آرزوئی ندارم

که بی او به محراب روئی ندارم

بود مُهر محراب من خاک پاکش

ز بهر وضو آبروئی ندارم

به سوی حسین است روی نیازم

دگر چشم رحمت به سوئی ندارم

لوازم زائر

((محمّد بن مسلم)) برای ما نقل کرد که :

محضر مبارک حضرت ابی عبداللّه (ع) عرض کردم : هرگاه به زیارت پدر بزرگوارتان (حضرت امام حسین (ع)) می رویم آیا بهمان هیئت و کیفیّتی که به حج می رویم باشیم ؟

حضرت فرمودند : بلی .

عرض کردم : پس آنچه بر حاجی لازم است بر ما نیز لازم است ؟

حضرت فرمودند

: چه چیزهائی را گفتی ؟

عرض کردم : اشیائی را که بر حاجی لازم می باشد .

حضرت فرمودند :

بر تو لازم است که با همراهانت خوش رفتار باشی ، سخن اندک بگوئی و حتی الامکان تکلّم نکنی مگر به خیر .

بر تو لازم است زیاد بیاد خدا باشی .

و بر تو لازم است جامه و لباس هایت را نظیف و پاکیزه نگاه داری .

و بر تو لازم است پیش از اینکه به حائر برسی غسل نمائی .

لازم است بر تو که خاشع بوده و زیاد نماز خوانده و بسیار بر محمّد و آل محمّد صلوات بفرستی و به آنچه از تو نیست ومال دیگری است احترام گذارده و بر نداری .

لازم است به آنچه حلال نیست نگاه نکرده و چشم خود را از آن فرو ببندی .

لازم است وقتی برادر ایمانی خود را نیازمند دیده و ملاحظه کردی که بواسطه نداشتن نفقه از ادامه عمل عاجز است به دیدنش رفته او را کمک کرده و به مواسات با او رفتار نمائی .

بر تو لازم است تقیه که دین تو به آن قائم است را رعایت کنی .

واجب است از آنچه منهی هستی و از خصومت و دشمنی و زیاد قسم خوردن و از جدال کردن که در اثناء آن به خوردن قسم مبادرت می ورزی اجتناب و دوری کنی .

و وقتی به این دستورها عمل کردی البتّه حجّ و عمره تو تمام و کامل بوده و به واسطه صرف نفقه و دور شدن از اهل و عیالت و روی تافتن از آنچه به آن مایل هستی از کسی که آنچه نزدش بوده و تو آن

را طلب کردی استحقاق پیدا می کنی که از سفرت مراجعه کرده در حالی که مغفرت و رحمت و رضوانش شامل تو شده باشد . (۱۹)

دوش دیدم عاشقی صحرا نورد

خواندم از نقش جبینش خطّ درد

در سکوتش یک جهان فریاد بود

از علائق فارق و آزاد بود

گفتم ای مجنون شیدا عشق چیست ؟

پاکبازی چیست آیا عشق چیست ؟

در جوابم گفت از خود رستن است

تار و پود خویش را بگسستن است

عشق یعنی زندگی دادن جان بهر او

لن تنال البرّ حتّی تنفقوا

عشق گوید شمع شو در بزم یار

سوختن را پیشه کن پروانه وار

عشق یعنی جان فشاندن در نبرد

عشق یعنی پافشردن همچو مرد

عشق یعنی تیغ حیدر بی نیام

عشق یعنی ذوالفقار سرخ فام

حال زائر

((حضرت امام صادق (ع))) فرمودند :

هنگامی که اراده زیارت حضرت حسین (ع) را نمودی پس آن حضرت را با حالی غمگین و اندوه ناک و ناراحت و ژولیده و گرفته و گرسنه و تشنه زیارت نما .

زیرا حضرتش کشته شدند در حالی که غمگین و ناراحت و ژولیده و گرفته و گرسنه و تشنه بودند و از آن جناب حوائج و خواسته های خود را بخواه و سپس از آنجا برگرد و آن مکان شریف را وطن برای خود قرار مده . (۲۰)

من از کودکی نو کرت بودام

سگ رو سیاه درت بوده ام

من آن مرغ عشقم ایا شمع جمع

چو پروانه خاکسترت بوده ام

به امّن یجیب خدای بزرگ

که من عاشق مضطرت بوده ام

اگر خوب اگر بد مران از درت

که من کمترین ذاکرت بوده ام

رستگاران

((حسین بن ثویر بن ابی فاخته)) ، می گوید :

حضرت ابوعبداللّه (ع) فرمودند :

ای حسین ! کسی که از منزلش بیرون آید و قصدش زیارت قبر حضرت حسین بن علی (ع) باشد ، اگر پیاده رود خداوند منّان به هر قدمی که بر می دارد یک حسنه برایش نوشته و یک گناه از او محو می فرماید .

تا زمانی که به حائر برسد و پس از رسیدن به آن مکان شریف حق تبارک و تعالی او را از رستگاران قرار می دهد ، تا وقتی که مراسم و اعمال زیارت را به پایان برساند ، که در این هنگام او را از فائزین محسوب می فرماید ، تا زمانی که اراده مراجعت نماید ، در این وقت فرشته ای نزد او آمده و می گوید :

رسول

خدا(ص) سلام رسانده و به تو می فرماید :

از ابتداء عمل را شروع کن ، تمام گناهان گذشته ات آمرزیده شد . (۲۱)

تقدیس و تنزیه

حضرت ابی عبداللّه (ع) فرمودند :

شخصی که به زیارت قبر حضرت حسین بن علی (ع) می رود ، زمانی که از اهلش جدا شد با اولین گامی که بر می دارد تمام گناهانش آمرزیده می شود .

سپس با هر قدمی که بر می دارد پیوسته تقدیس و تنزیه شده تا به قبر برسد و هنگامی که به آنجا رسید ، حق تعالی او را خوانده و با وی مناجات نموده و می فرماید :

بنده من ! از من بخواه تا به تو عنایت کنم ، من را بخوان اجابتت نمایم ، از من طلب کن به تو بدهم ، حاجتت را از من بخواه تا برایت روا سازم .

راوی می گوید ، امام (ع) فرمودند :

و بر خداوند متعال حق و ثابت است آنچه را که بذل نموده اعطاء فرماید . (۲۲)

دوست خدا

حضرت ابی عبداللّه (ع) فرمودند :

خداوند متعال فرشتگانی دارد که موکّل قبر حضرت امام حسین (ع) می باشند ، هنگامی که شخص قصد زیارت آن حضرت را می نماید حق تعالی گناهان او را در اختیار این فرشتگان قرار می دهد و زمانی که وی قدم برداشت فرشتگان تمام گناهانش را محو می کنند .

سپس قدم دوّم را که برداشت حسناتش مضاعف می گردد ، تا به حدّی می رسد که بهشت برایش واجب و ثابت می گردد ، سپس اطرافش را گرفته و تقدیسش می کنند و فرشتگان آسمان نداء داده و می گویند : زوّار دوست خداست ، دوست خدا را تقدیس نمائید .

و وقتی زوّار غسل کردند ، حضرت محمّد(ص) ایشان را مورد نداء

قرار داده و می فرماید :

ای مسافران خدا ! بشارت باد بر شما که در بهشت با من هستید .

سپس امیرالمؤ منین (ع) به ایشان نداء نموده و می فرماید : من ضامنم که حوائج شما را برآورده نموده و بلاء را در دنیا و آخرت از شما دفع کنم ، سپس پیامبر اکرم (ص) با ایشان از طرف راست و چپ ملاقات فرموده تا بالا خره به اهل خود باز گردند . (۲۳)

آشنا کرد خدا عشق ترا با دل ما

از ازل کرد عجین مهر ترا با گِل ما

ما به دریای غمت دل بسپردیم حسین

شده ای خون خدا بحر غمت ساحل ما

ای تو مصباح هدی ای پسر شیر خدا

یک نگاه تو کند حل همه مشکل ما

سر تو بر سر نی سر دهد آیات خدا

بفدای سر تو این سر ناقابل ما

هر کجا نام تو آید بمیان شور و نواست

بجز از اشک در آنجا نبود حاصل ما

به صبا گوی به باغ دلِ ما کن گذری

عطر جانبخش تو از لطف کند شامل ما

منظر دیده بود بی گل رویت (خاموش)

روشن از جلوه عشق تو شود محفل ما(۲۴)

هزار حسنه

((اءبی الصّامت)) ، می گوید :

از حضرت ابی عبداللّه (ع) شنیدم که می فرمودند :

کسی که پیاده به زیارت قبر حضرت امام حسین (ع) برود ، خداوند متعال به هر قدمی که بر می دارد ، هزار حسنه برایش ثبت و هزار گناه از وی محو می فرماید ، و هزار درجه مرتبه اش را بالا می برد ، سپس فرمودند :

وقتی به فرات وارد شدی ابتداء غسل کن و کفش هایت را آویزان نما

و پای برهنه راه برو و مانند بنده ذلیل راه برو و وقتی به درب حائر رسیدی چهار مرتبه تکبیر بگو ، سپس اندکی حرکت کن باز چهار بار تکبیر گفته بعد به طرف بالای سر حضرت برو و در آنجا بایست و سپس چهار مرتبه تکبیر بگو و نزد قبر نماز بخوان و از خداوند متعال حاجت خود را بخواه . (۲۵)

هزار گناه محو

((عبداللّه بن مُسکان)) ، از حضرت ابی عبداللّه (ع) ، نقل کرد که : آن حضرت فرمودند :

کسی که از شیعیان ما بوده و حسین (ع) را زیارت کند ، از زیارت برنگشته مگر آنکه تمام گناهانش آمرزیده می شود و برای هر قدمی که برمی دارد و هر دستی که بالا می رود و اسبش را حرکت داده و می راند هزار حسنه ثبت شده و هزار گناه محو گشته و هزار درجه مرتبه اش بالا می رود . (۲۶)

بسر دارم هوای تو

شده دل مبتلای تو

بلب دارم ثنایِ تو

بیاد کربلایِ تو

پناه عالمین

حسین جانم حسین

گل باغ هدائی تو

شهید کربلائی تو

بحکم حق رضائی تو

ذبیحٌ بالقفائی تو

کرامت حق

شنیدم از امام (ع) که می فرمودند :

احدی نیست که در روز قیامت مگر آنکه آرزو می کند از زوّار امام حسین (ع) باشد ، زیرا مشاهده می کند با ایشان چه معامله ای شده و چه کرامتی حق تبارک و تعالی درباره آنها منظور می فرماید .

و نیز آن حضرت فرمودند :

کسی که دوست دارد در روز قیامت بر سفره های نور بنشیند ، پس باید از زوّار حضرت حسین بن علی (ع) باشد . (۲۷) سلام ما بر حُسین کشته راه خُدا

درود بر روح آن تشنه لب نینوا

سلام بر قاسم و اکبر و هم اصغرش

به امّ کلثوم و برزینب غم پرورش

فرشته ها ملازم زوار

((مفضّل بن عمر)) نقل کرده که : حضرت ابو عبداللّه (ع) فرمودند :

گویا می بینم که فرشتگان با مؤ منین بر سر قبر حضرت حسین بن علی (ع) ازدحام کرده اند .

راوی می گوید : عرضه داشتم : آیا مؤ منین فرشته را می بینند ؟

حضرت فرمودند : هرگز ، هرگز ، آنها به خدا قسم ملازم و همراه مؤ منین بودند ، حتّی با دست هایشان به صورت های آنها مسح می کشند .

سپس امام (ع) فرمودند : خداوند منّان هر صبح و شام از طعام بهشت بر زوّار امام حسین (ع) نازل می فرماید و خدمتکاران ایشان فرشتگانند .

هیچ بنده ای از بندگان خداوند حاجتی از حوائج دنیا و آخرت را از خداوند متعال درخواست نمی کنند ، مگر آنکه خدا به او عطاء می فرماید .

راوی می گوید : عرض کردم : به خدا قسم این کرامت می باشد .

امام (ع)

به من فرمودند : ای مفضّل : برایت بیشتر بگویم ؟

عرضه کردم ، بلی سرور من .

حضرت فرمودند : گویا می بینم تختی از نور را که گذارده اند و بر روی آن قبّه ای از یاقوت سرخ زده شده که با جواهرات آن را زینت نموده اند و حضرت امام حسین (ع) بر روی آن تخت نشسته اند و اطراف آن حضرت نود هزار قبه سبز زده اند و مؤ منین آن حضرت را زیارت کرده و بر آن جناب سلام می دهند .

پس خداوند متعال به ایشان می فرماید :

ای دوستانم از من سؤ ال کنید و بخواهید ، پس زیاد اذیّت شدید و خوار و مقهور گردیدید ، امروز روزی است که حاجتی از حاجات دنیا و آخرتتان را از من درخواست نکرده ، مگر آنرا روا نمایم .

پس خوردن و آشامیدنشان در بهشت می باشد ، پس به خدا قسم کرامت و احسانی که زوال نداشته و انتهاء آن را نمی توان درک کرد همین است . (۲۸)

جزء عمر حساب نشود

((حضرت ابی الحسن الرضا(ع))) نقل نموده و آن جناب از پدر بزرگوارشان حکایت کرده اند که ابو عبداللّه جعفربن محمّد الصادق (ع) فرمودند :

ایّام زیارت حضرت امام حسین (ع) جزء عمر زائر شمرده نشده و از اجلشان محسوب نمی گردد . (۲۹)

امام صادق (ع) فرمود :

کسی که می خواهد در همسایگی رسول خدا(ص) و حضرت علی و فاطمه (علیهاالسلام) باشد ، زیارت حسین بن علی (ع) را ترک نکند . (۳۰)

ای برق عشقت بر دلم

یادِ تو شمع محفلم

بأَبی اَنت یا ثاراللّه

یا مولا یا اباعبداللّه

زیارت مظلوم

((ابی بصیر ،)) می گوید :

از حضرت ابا عبداللّه (ع) یا ابا جعفر(ع) شنیدم که می فرمودند :

کسی که دوست دارد محل سکنا و منزلش بهشت باشد پس زیارت مظلوم (کربلاء) را ترک نکند .

عرض کردم : مظلوم کیست ؟

حضرت فرمودند : مظلوم حسین بن علی (ع) که صاحب کربلاء است می باشد ، کسی که بخاطر شوق به آن حضرت و محبّت به رسول خدا(ص) و فاطمه (علیهاالسلام) و حبّ به امیرالمؤ منین صلوات اللّه و سلامه علیهم اجمعین حضرتش را زیارت کند ، خداوند او را بر سر سفره های بهشتی نشانده که با آن سروران هم غذا باشد ، در حالی که مردم در حساب می باشند . (۳۱)

حساب قیامت

((عبداللّه بن زراره ،)) می گوید :

از حضرت ابو عبداللّه (ع) شنیدم که می فرمودند :

در روز قیامت برای زوّار حسین بن علی (ع) بر سایر مردم فضیلت و برتری می باشد .

عرض کردم ، فضیلتشان چیست ؟

حضرت فرمودند :

پیش از دیگران و چهل سال قبل از آنها به بهشت داخل می شوند در حالی که مردم در حساب و موقف می باشند . (۳۲)

دل تنگم سفر کربلا می خواهد

آستان بوسی شاه شهدا می خواهد

روز و شب در غم دوری حسین بیمار است

جرم بیمار چه باشد که دوامی خواهد(۳۳)

عرفان و شناخت

حضرت ((عبد صالح (ع))) می گوید :

بر آن حضرت داخل شده و سلام کرده و محضرش عرض کردم :

فدایت شوم : همه گروه از مردم حضرت حسین (ع) را زیارت می کنند ، چه کسانی که به این امر عرفان و شناخت دارند (امر ولایت را) و چه آنانکه منکر آن می باشند و نیز زنان سوار مراکب شده و به زیارت آن حضرت می روند و این زیارت ها در حالی واقع می شود که زیارت کنندگان مشهور و مشخص شده اند که از دوستان این خاندان هستند و من چون این شهرت را در خارج حسّ کرده و لمس نمودم از رفتن به زیارت خودداری نمودم ، وظیفه در اینجا چیست ؟

راوی می گوید :

امام (ع) مکث طولانی نموده و جواب من را ندادند سپس روی مبارک به من نموده و فرمودند : ای عراقی اگر آنها خود را آشکار و مشهور نمودند تو خود را مشهور نساز به خدا قسم هیچ کسی به زیارت حضرت امام

حسین (ع) نمی آید ، در حالی که عارف به حق آن جناب باشد ، مگر آنکه حق تعالی گناهان گذشته و آینده اش را می آمرزد . (۳۴)

حضرت اءبو عبداللّه فرمودند :

کسی که به زیارت قبر امام حسین (ع) برود و به حق آن حضرت عرفان و آگاهی داشته باشد ، مانند کسی است که سه حج با رسول خدا(ص) انجام داده باشد . (۳۵)

عمری است هوای کربلا دارد دل

زین پرده بسی شور و نوا دارد دل

تا باز شود مگر ره کوی حسین

هر شب بخدا دست دعا دارد دل (۳۶)

کنار نهرها

((محمّد بن ابی جریر قمّی)) گفت :

از حضرت اباالحسن الرضا(ع) شنیدم که به پدرم می فرمودند :

کسی که حضرت حسین بن علی (ع) را زیارت کند در حالی که به حق آن حضرت عارف و آگاه باشد از هم صحبت های حق تعالی بالای عرش می باشد ، سپس این آیه را قرائت فرمودند : انّ المتّقین فی جنّات و نهر ، فی مقعد صدق عند ملیك مقتدر .

(همانا اهل تقوی در باغ ها و کنار نهرها منزل گزینند ، در منزل گاه صدق و حقیقت نزد خداوند عزّت و سلطنت جاودانی متنعّم می باشند) . (۳۷)

عمری است هوای سر کویت دارم

دل قبله آرزو بسویت دارم

روزی که ز من روی بتابند همه

امید نظاره ای به رویت دارم (۳۸)

طلب رحمت

حضرت ابو عبداللّه (ع) ، فرمودند :

هنگامی که روز قیامت شود منادی نداء می کند :

زوّار حسین بن علی (ع) کجا هستند ؟

گردن های تعدادی از مردم کشیده می شود که عدد آنها را غیر از خداوند متعال کس دیگری نمی داند ، پس به ایشان گفته می شود قصد شما از زیارت قبر حضرت حسین بن علی (علیه السلام) چه بود ؟

می گویند : پروردگارا آن حضرت را زیارت کردیم بجهت محبّتی که به رسول خدا(ص) و حضرت علی و فاطمه (علیهاالسلام) داشته و به منظور طلب رحمت برای صاحب قبر به ازاء آنچه از آن حضرت صادر گردید .

پس به آنها گفته می شود :

ایشان محمّد و علی و فاطمه و حسن و حسین سلام اللّه علیهم هستند ، به آنها ملحق شوید .

شما با ایشان

و در درجه و مرتبه آنها هستید ، به لواء و پرچم رسول خدا(ص) ملحق گردید ، پس بطرف لواء آن حضرت رهسپار شده و در سایه آن قرار می گیرند ، در حالی که لواء به دست امیرالمؤ منین علی (ع) می باشد و بدین ترتیب به بهشت وارد می شوند ، ایشان جلو پرچم و سمت راست و جانب چپ و پشت آن بوده و چهار طرف لواء را گرفته اند . (۳۹)

شناخت هر که تو را جز خدا بجوید نه

بغیر راه تو راهی دگر بپوید نه

اسیر عشق تو آزادیش در این بند است

شکسته از غم تو مومیا بجوید نه

نسیم مهر تو در بوستان اگر ندمد

گل از گیاه و گیاه از زمین بروید نه

اگر که عطرت را از بهشت برگیرند

دگر محب تو یک گل از آن ببوید نه

بغیر بارش اشک غمت دگر چیزی

سیاه نامه ما را توان بشوید نه

که مژده داد سروشم که آن تجلّی لطف

بود محال که بر نوکرش بگوید نه (۴۰)

از روی شوق

حضرت ابی جعفر(ع) ، آن حضرت فرمودند :

اگر مردم می دانستند که در زیارت قبر حضرت حسین بن علی (ع) چه فضل و ثوابی است حتما از شوق و ذوق قالب تهی می کردند و بخاطر حسرت ها نفس هایشان به شماره افتاده و قطع خواهد شد .

راوی می گوید : عرض کردم : در زیارت آن حضرت چه اجر و ثوابی می باشد .

حضرت فرمودند :

کسی که از روی شوق و ذوق به زیارت آن حضرت رود خداود متعال هزار حجّ و هزار عمره قبول شده برایش می نویسد و اجر و ثواب هزار

شهید از شهداء بدر و اجر هزار روزه دار و ثواب هزار صدقه قبول شده و ثواب آزاد نمودن هزار بنده که در راه خدا آزاد شده باشند برایش منظور می شود و پیوسته در طول ایام سال از هر آفتی که کمترین آن شیطان باشد محفوظ مانده و خداوند متعال فرشته کریمی را بر او موکّل کرده که وی را از جلو و پشت سر و راست و چپ و بالا و زیر قدم نگهدارش باشد و اگر در اثناء سال فوت کرد فرشتگان رحمت الهی بسویش حاضر شده و او را غسل داده و کفن نموده و برایش استغفار و طلب آمرزش کرده و تا قبرش مشایعتش نموده و به مقدار طول شعاع چشم در قبرش وسعت و گشایش ایجاد کرده و از فشار قبر در امانش قرار داده و از خوف و ترس دو فرشته منکر و نکیر بر حذرش می دارند و برایش دربی به بهشت می گشایند و کتابش را به دست راستش می دهند و در روز قیامت نوری به وی اعطاء می شود که بین مغرب و مشرق از پرتو آن روشن می گردد و منادی نداء می کند : این کسی است که از روی شوق و ذوق حضرت امام حسین (ع) را زیارت کرده و پس از این نداء احدی در قیامت باقی نمی ماند مگر آنکه تمنّا و آرزو می کند که کاش از زوّار حضرت اباعبداللّه الحسین (ع) می بود . (۴۱)

من گدایم ، گدای حسینم

مستحق عطای حسینم

عشق او مایه سوز و سازم

روی او قبله گاه نیازم

بندگان مکرم

((محمّد بن مسلم))

، می گوید :

محضر مبارک ابی عبداللّه (ع) عرض کردم : چه اجر و ثوابی هست برای کسی که حسین (ع) را زیارت کند ؟

حضرت فرمودند :

کسی که از روی شوق و ذوق به زیارت حضرت امام حسین (ع) رود از بندگان مکرّم خداوند منّان محسوب می شود و در روز قیامت زیر لواء و پرچم حضرت حسین بن علی (ع) بوده تا وقتی که این دو بزرگوار داخل بهشت شوند . (۴۲) من یا حسین بر در این آستان سگم

گر بنده ات نخوانیم اما بخوان سگم

دارای صاحبی است بود هر کجا سگی

تو صاحب منی و منت همچنان سگم

محبت

((ذریح محاربی)) ، وی می گوید : محضر مبارک حضرت ابی عبداللّه (ع) عرض کردم : از خویشاوندان و فرزندانم کسی را ملاقات نکردم مگر وقتی به آنها خبر دادم به اجر و ثوابی که در زیارت قبر حضرت امام حسین (ع) هست ، من را تکذیب نموده و گفتند : تو بر حضرت جعفر بن محمّد(علیه السلام) دروغ بسته و این خبر را از پیش خودت می گوئی !

حضرت فرمودند :

ای ذریح مردم را رها کن هر کجا که می خواهند بروند ، بخدا قسم حق تعالی به زائرین امام حسین (ع) مباهات کرده و افتخار می نماید و مسافر و زائر را فرشتگان مقرّب خدا و حاملین عرش رهبری می کنند حتی حق تعالی به فرشتگان می فرماید :

آیا زوّار حسین بن علی (علیه السلام) را می بینید که از روی شوق و محبّت به آن حضرت و علاقه به حضرت فاطمه (علیهاالسلام)

دخت رسول اللّه (ص) به زیارت آمده اند ؟ به عزّت و جلال و عظمت خود قسم کرامت خویش را بر ایشان واجب کرده ام و ایشان را حتما به بهشتی که برای دوستانم و برای انبیاء و رسل و فرستادگانم آماده کرده ام داخل می کنم .

ای فرشتگان من ! ایشان زوّار قبر حسین حبیب محمّد رسول من بوده و محمّد(ص) حبیب من است و کسی که من را دوست داشته باشد حبیب من را نیز دوست می دارد و کسی که حبیب من را دوست داشته باشد دوست دار حبیبم را نیز دوست دارد و کسی که نسبت به حبیب من بغض ورزد ، کسی است که به من بغض می ورزد و بر من واجب است که به اشد عذاب ، عذابش نموده و به آتش دوزخم او را بسوزانم و جهنم را مسکن و مکانش قرار داده و وی را چنان عذابی کنم که احدی از اهل عالم را آن طور عذاب نکرده باشم . (۴۳)

بر سر کوی تو با راز و نیاز

به نیاز آمدام ای همه ناز

بارها گفته و می گویم باز

یاحسین ابن علی ادرکنی

زجهان غم عشق تو بس است

بی رضایت دو جهان قفس است

این بیان است مرا تا نفس است

یاحسین ابن علی ادرکنی

خونشد از غم دل زارم چکنم

گره افتاده بکارم چکنم

سوی تو روی نیارم چکنم

یاحسین ابن علی ادرکنی

ثواب عمره

حضرت امام صادق (ع) فرمودند : کسی که به امید ثواب و اجر به زیارت حضرت امام حسین (ع) برود نه از روی تکبّر و نخوت و نه ریاء و سمعه گناهانش پاک شده همانطور که

جامه با آب پاک و طاهر می گردد ، بنابراین هیچ آلودگی و لغزش بر او باقی نمی مانـد و بهر قـدمی که برداشـته ثواب یک حج به او داده و هرگاه گام و قدمش را از روی زمین بلند می کند ثواب یک عمره دارد(۴۴)

شود آیا که ره کربلا بگشایند

در رحمت به رخ اهل ولا بگشایند

شود آیا که دگر قافله ها ، طایفه ها

بار در بادیه کرببلا بگشایند

بدون تکبر

((عبداللّه بن میمون قداح)) ، از حضرت ابی عبداللّه (ع) می گوید :

محضر مبارک امام (ع) عرض کردم : کسی که به زیارت قبر حضرت حسین بن علی (علیه السلام) برود در حالی که عارف به حق آن جناب بوده و زیارتش بدون تکبر و نخوت باشد ثوابش چیست ؟

حضرت فرمودند :

هزار حج مقبول و هزار عمره پذیرفته شده برایش می نویسـند و اگر شـخص شـقی باشد او را سـعید قلمداد می نمایند و پیوسته در رحمت خداوند عزّوجلّ غوطه می خورد . (۴۵)

ما که از عشقت گفتگو داریم

ای حسین جانم - ای حسین جانم

کربلایت را آرزو داریم

ای حسین جانم - ای حسین جانم

طلب آمرزش

((عبداللّه بن مسکان)) ، می گوید :

محضر مبـارک حضـرت ابـا عبـداللّه (ع) بودم در حـالی که گروهی از اهل خراسان محضـرش مشـرف بودنـد ، آنان راجع به زیارت قبر حسین بن علی (علیه السلام) و فضل و ثواب آن از حضرت سؤ ال کردند ؟

حضرت فرمود :

پدرم از جدّم نقل فرمود که آن بزرگوار می فرمودند :

کسی که امام حسین (ع) را زیارت کند و نیّتش فقط خدا باشد حق تعالی گناهانش را محو نموده و او را از ذنوب بیرون آورده همانند مولودی که مادرش او را زائیده باشد و فرشتگان او را در سیر و سفرش مشایعت می کنند ، یعنی : بالای سرش بال زده و گاهی بالهایش را بر سرش پهن نموده بدون اینکه حرکت دهند و بهمین کیفیّت او را مشایعت نموده تا وی به منزل و اهلش برسد .

فرشتگان از پروردگار متعال برای او طلب آمرزش

نموده و از اطراف و اکناف آسمان رحمت او را احاطه کرده و فرشتگان او را نداء داده و می گویند :

پاکی و پاک است آن کسی که تو زیارتش نمودی (یا : خوشا بر تو و خوشا بر کسی که زیارتش نموده ای) و او را در میان اهل و عیالش حفظ و نگهداری می کنند . (۴۶)

سلام ما به تو ای سومین امام حسین

که در حضور تو مهدی کند سلام حسین

سلام بر تو که در زیر تیغ با لب خشک

برای شیعه فرستاده ای پیام حسین

سلام بر تو و آن قطره های خون سرت

که ریخت روی زمین در مسیر شام حسین

سلام بر تو و آن لحظه ای که قاتل تو

نهاد تیغ بر آن لعل تشنه کام حسین

سلام بر تو و آن دم که زینبت می گفت

بیا گلوی تو بوسم بجای مام حسین

سلام بر تو و بر اصغرت که تیر جفا

بریخت شهد شهادت را بکام حسین

حاجت دنیا و آخرت

حضرت ابو عبداللّه (ع) فرمودند : کسی که قبر حضرت امام حسین (ع) را قربه الی اللّه و برای خدا زیارت کند ، حقتعالی او را از آتش جهنم آزاد نموده و روز فزع اکبر او را در امان قرار می دهد و حاجتی از حوائج دنیا و آخرت را از خداوند نخواسته مگر آنکه باری تعالی به وی اعطاء می فرماید . (۴۷)

خرم دل آنکه رفت به بستان کربلا

بهر طواف قبر شهیدان کربلا

از بهر عاشقان خدا در ره وصال

جولانگهی است عرصه جولان کربلا

خوش گلشنیست گلشن کرببلا که هست

رنگین و خون پاک جوانان کربلا

از خط سبز و سرخ جوانان گلعذار

خوش جلوه گاه گشته گلستان

محبوبترین اعمال

حضرت ابی عبداللّه (ع) فرمودند :

محبوب ترین اعمال نزد حق تعالی زیارت قبر حضرت حسین (ع) بوده و برترین اعمال نزد او جلّ و علی ادخال سرور و شادی بر مؤ من است و نزدیک ترین بنده به خدا ، بنده ای است که در حال سجود بدرگاه الهی گریان باشد . (۴۸)

السّلام ، السّلام ، بر تو ای کربلا

ای که پاینده شد ، از تو دین خدا

از کعبه شد جدا ، سیدالشّهداء

به قربانگاه عشق ، می رود از منا

حسین فاطمه ، عزیز مصطفی

نور چشم علی ، همتای مجتبی

السّلام ، السّلام ، بر تو ای کربلا

ای که پاینده شد از تو دین خدا

زیارت قبر مطهر

((محمّد بن سنان)) از بشیر دهّان برایم نقل کرد و گفت :

در هر سال به حجّ مشرّف می شدم ، یکسال تنبلی کرده و آنرا ترک کردم و سال بعد که به حج رفته و محضر حضرت ابی عبداللّه (ع) رسیدم به من فرمودند :

ای بشیر چه چیز تو را در سال گذشته از حج سست و تنبل کرده ؟

عرض کردم : فدایت شوم مالی داشتم که از مردم می خواستم و خوف داشتم تلف شود .

لذا به حج نیامده ولی در عوض روز عرفه به زیارت قبر مطهّر حضرت امام حسین (ع) رفتم .

حضرت به من فرمودند :

آنچه نصـیب اهل موقف (حاجی ها) شد ، از تو فوت نگردید ، ای بشـیر کسی که قبر حسین (ع) را زیارت کند ، در حالی که به حق آن حضرت عارف و آگاه باشد ، مانند : کسی است که خدا را در عرش زیارت نموده

(۴۹) .

عاشقم عاشق کربلای حسین

عاشقم عاشق نینوای حسین

ای خدا آرزو دارم من در نهان

بوسه باران کنم قبر آن سروران

قبر شش گوشه اش را بگیرم ز بر

درد دلها کنم ای خدا تا سحر

پرسم از اصغر و اکبر نوجوان

داغ اکبر چه شد گشته ای ناتوان

ای حسین نور چشم پیمبر سلام

از همه دوستان آورده ام من پیام

از چه زوار نخواهی تو شاها دیگر

از فراقت عزیز گشته ایم خون جگر

یک شب جمعه کن یا حسین تو نظر

چشم گریان این دوستان را نگر

کربلا را حسین راهنما شو دگر

دوستان را امیر کاروان شود دگر

دوستان مردند از حسرت کربلا

ای خدا باز کن این ره کربلا

یاحسین یاحسین یاحسین یاحسین (۵۰)

رزق و عمر طولانی و در زمره سعدا

((عبدالملک خثعمی)) ، از حضرت ابی عبداللّه (ع) ، گفت : حضرت به من فرمودند :

ای عبدالملک زیارت حسین بن علی (ع) را ترک مکن و یاران و اصحابت را به آن امر فرما ، و شیعیان ما را امر کنید به زیارت آن حضرت ، زیرا حق تعالی بواسطه آن عمر تو را طولانی کرده و روزی و رزقت را واسع می فرماید و اموری که بدی و شر را جلب می کند دفع می نماید . در حال حیات سعید و سعادتمند نموده و نخواهی مرد مگر سعید و تو را در زمره سعداء می نویسد . (۵۱)

و زیارت آن حضرت بر هر مؤ منی که اقرار به امامت حضرتش از طرف خدا دارد واجب است .

حاجت روا

((بشیر دهّان)) ، از ابی عبداللّه (ع) ، حضرت درباره کسی که به زیارت قبر امام حسین (ع) می رود فرمودند :

وی هنگامی که از اهلش جدا می شود به هر قدمی که بر می دارد گناهانش آمرزیده می شود و سپس پیوسته به هر قدمی تقدیس و تنزیه شده تا به قبر مطهر می رسد وقتی به آنجا رسد خداوند متعال او را خوانده و می فرماید :

بنده من از من سؤ ال کن تا به تو اعطاء کنم ، من را بخوان تا اجابتت نمایم ، از من طلب نما تا به تو بدهم ، حاجتت را از من بخواه تا برآورده نمایم .

راوی گفت :

امام (ع) فرمودند :

و حق است بر خدا که آنچه بذل نموده را اعطاء فرماید . (۵۲)

مسافرین خدا

حضرت ابی عبداللّه (ع) حضرت فرمودند :

خداوند متعال فرشتگانی دارد که موکّل قبر مطهّر حضرت حسین بن علی (علیه السلام) می باشند ، هنگامی که شخص قصد زیارت آن حضرت را می نماید خداوند گناهان او را به این فرشتگان اعطاء نموده و در اختیار آنها می گذارد وقتی وی قدم گذارد فرشتگان گناهان را محو می کنند سپس وقتی قدم بعدی را برداشت حسنات او را مضاعف می نمایند و پیوسته حسنات او را مضاعف کرده تا جائی که بهشت را برای وی واجب می گردانند سپس اطرافش را گرفته و تقدیس و تنزیهش می نمایند و سپس فرشتگان آسمان را نداء می دهند که زوّار حبیب حبیب خدا را تقدیس و تنزیه نمائید و وقتی زوّار غسل زیارت نمودند حضرت محمّد(ص) ایشان

را نداء داده و می فرماید :

ای مسافرین خدا بشارت باد شما را که با من در بهشت همراه خواهید بود .

سپس امیرالمؤ منین (ع) ایشان را نداء داده و می فرماید :

من ضامنم که حوائج شما را برآورده و در دنیا و آخرت بلاء و محنت را از شما دور نمایم .

پس از آن فرشتگان دور ایشان حلقه زده و از راست و چپ آنان را در بر گرفته تا به اهل و خویشاوندان خود بازگردند . (۵۳)

تا جان بتن مراست هوایِ تو در سر است

بر سر مرا هوای تو از لطف داور است

در دل مرا زیارت قبر تو آرزوست

قبر توام زخُلد برین با صفاتر است

ای افتخار خلق جهان ، خون پاک تو

پیروز در مصاف بشمشیر و خنجر است

باشد همیشه پرچم گلگون تو بپا

تا بانگ روح پرور اللّه اکبر است

هر بلبلی بباغ خزان تو در فغان

بر غنچه های نورس و گلهای پرپر است

کرامت خداوند

((عبد اللّه بن یحیی الکاهلی)) ، از حضرت ابی عبداللّه (ع) فرمودند :

کسی که می خواهد روز قیامت در کرامت خداوند متعال باشد و شفاعت حضرت محمّد صلوات اللّه علیه و آله شاملش گردد پس باید حسین (ع) را زیارت کند چه آنکه بالاترین کرامت حقتعالی به وی رسیده و ثواب و اجر نیک به او داده می شود و گناهانی که در زندگانی دنیا مرتکب شده وی را مورد سؤ ال و باز خواست قرار نمی دهند ، اگر چه گناهانش به تعداد ریگ های بیابان وبه بزرگی کوره های تهامه و به مقدار روی دریاها باشد ، حسین بن علی سلام اللّه علیهما در

حالی کشته شد که :

اوّلاً : مظلوم بود .

ثانیاً : نفس و جسمش مقهور و مورد ستم قرار گرفته بود .

ثالثاً : خود و اهل بیت و اصحابش تشنه بودند . (۵۴)

سلام ما بر حسین کشته راه خدا

درود بر روح آن تشنه لب کربلا

سلام ما بر قاسم و اکبر و هم اصغرش

به امّ کلثوم و بر زینب غم پرورش

به حامی کودکان و ساقی لشکرش

که در ره دین شده دو دستش از تن جدا

به آخرین وداع و سوز دل زینبش

به آخرین نماز و زمزمه یاربش

به آخرین کلامی که بود ورد لبش

که گفت یا رب منم بر آنچه خواهی رضا

آنکه براه خدا هستی خود را بداد

بهر نجات بشر جان بکف خود نهاد

داد به خلق جهان درس قیام و جهاد

بر همه مسلمین داد به خونش بها

قبله دلها بود کربلای حسین

وعده گه عاشقان صحن و سرای حسین

می طپد این قلب ما فقط برای حسین

خدا خدا کی شود نصیب ما کربلا(۵۵)

عملت را از سر بگیر

((حسن بن راشد)) ، از ((حضرت ابی ابراهیم (ع))) ، که آن حضرت فرمودند :

کسی که از خانه اش خارج شده و قصدش زیارت قبر مطّهر حضرت ابا عبداللّه الحسین بن علیّ سلام اللّه علیهما باشد ، خداوند متعال فرشته ای را بر او می گمارد پس آن فرشته انگشتش را در پشت او قرار داده و پیوسته آنچه از دهان این شخص خارج شود می نویسد تا به حائر وارد گردد و وقتی از درب حائر خارج شد کف دستش را وسط پشتش نهاده سپس به او می گوید :

آنچه گذشت تمام مورد غفران و آمرزش واقع شد اینک از ابتداء به عمل بپرداز . (۵۶)

رحمت واسعه

((عبداللّه بن مسکان)) ، می گوید :

حضور مبارک حضرت اباعبداللّه (ع) رسیدم در حالی که گروهی از اهل خراسان خدمت آن جناب مشرّف شده بودند ، ایشان از آن جناب راجع به زیارت قبر حضرت حسین بن علی (ع) و ثوابی که در آن است سؤ ال نمودند ؟

حضرت فرمودند :

پدرم از جدّم نقل کردند که می فرمودند :

کسیکه آن حضرت را صرفاً برای خدا و به قصد قربت زیارت کند خداوند متعال از گناهان رهایش نموده و او را همچون نوزادی که مادر زائیده قرار می دهد و در طول سفرش فرشتگان مشایعتش کرده و بالای سرش بال های خود را گشوده و با این حال او را همراهی کرده تا به اهلش باز گردد و نیز فرشتگان از خداوند می خواهند که او را بیامرزد و از اطراف و اکناف آسمان رحمت واسعه الهی او را فرا گرفته و فرشتگان نداء کرده

و به وی می گویند :

پـاک هستی و آن کس که زیـارتش نمودی نیز پاک و مطهّر است و پیوسـته وی را بین اهل و خویشانش حفظش می نماینـد .(۵۷)

بهر طواف تربت گلهای چیده

غسل زیارت می کنم با آب دیده

کو حسین من نور عین من

من زینب بر گشته از شام ویرانم

در اربعین بر باغ خون تازه مهمانم

کو حسین من نور عین من

بوی محبّت آید از این خاک صحرا

اینجابخاک و خون طپیده گلهای زهرا

کو حسین من نور عین من

من شاهد جان دادن خود بودم اینجا

دیدم حسینم زیر تیغ یکّه و تنها

کو حسین من نور عین من

من روضه خوان ماتم خون خدایم

شاهد پرپر گشتن این لاله هایم

کو حسین من نور عین من

ثواب ده حج و عمره

((هارون بن خارجه)) ، گفت :

مردی از حضرت اباعبدالله (ع) سؤ ال کرد و من نیز آنجا حاضر بودم ، سائل پرسید :

چه اجر و ثوابی است برای کسی که حضرت امام حسین (ع) را زیارت کند ؟

حضرت فرمودند : خداوند متعال چهار هزار فرشته را به آن حضرت موکّل کرده که جملگی ژولیده و غبار آلوده بوده و تا روز قیامت برای آن حضرت گریه می کنند .

عرض کردم : پدر و مادرم فدایت شوند ، از پدر بزرگوارتان نقل شده که فرموده اند :

ثواب زیارت امام حسین (ع) معادل حج و عمره است ؟

حضرت فرمودند : بلی ، حجّ و عمره بعد تعداد حجّ و عمره را شمرد تا به ده حجّ و عمره رسید . (۵۸)

سی حج مقبول

((موسی بن قاسم حضرمی)) می گوید :

((حضرت ابو عبدالله (ع))) در ابتداء حکومت ((ابو جعفر عباسی)) (منصور دوانیقی) وارد عراق شده و در نجف نزول اجلال فرمودند ، به من فرمودند :

ای موسی ، برو کنار جاده بزرگ بایست و منتظر باش که عنقریب مردی از طرف ((قادسیّه)) خواهد آمد ، هر گاه نزدیک تو شد به وی بگو : یکی از فرزندان رسول خدا(ص) تو را می خواند ، او بزودی با تو خواهد آمد .

موسی می گوید : من به طرف جاده مزبور رفته و به آنجا رسیدم و کنار آن ایستاده و هوا بسیار گرم بود ، پیوسته در آنجا ایستاده بودم بحدّی که نزدیک بود مخالفت کرده و بر گشته و ملاقات با او را ترک کنم ، در این هنگام چشمم

به چیزی خورد که به جلو می آید و شبیه مردی است که روی شتری نشسته ، پس چشم به آن دوخته تا نزدیک به من شد ، به او گفتم : ای مرد در اینجا یکی از فرزنـدان رسول خدا(ص) شـما را می خواند ایشان شـما را به من معرفی کرده و پیام برایت فرستاده اند .

مرد گفت : با هم به خدمتش برویم .

موسی می گوید : او را بردم تا نزدیک خیمه رسیدیم ، وی شترش را خواباند و درب خیمه ایستاد منتظر اذن دخول بود ، پس حضرت از درون خیمه او را خواندند ، اعرابی داخل خیمه شد و من نیز نزدیک شده تا درب خیمه رسیده و سخن ایشان را می شنیدم ولی آنها را نمی دیدم .

حضرت ابو عبداللّه (ع) به وی فرمودند ، از کجا آمدی ؟

او گفت : از دورترین نواحی یمن .

حضرت فرمودند : تو از فلان و فلان مکان هستی ؟

او عرض کرد : بلی من از فلان موضع می باشم .

حضرت فرمودند : برای چه به این صوب و طرف آمدی ؟

عرض کرد : به قصد زیارت حضرت اباعبداللّه الحسین (ع) آمدم .

حضرت فرمودند :

تنها برای زیارت آمده ای و هیچ حاجت دیگری نداشتی ؟

عرض کرد : هیچ حاجتی نداشـتم مگر آنکه به سر قبر مطهّر آن حضرت رفته و نماز خوانده و جنابش را زیارت کرده و سپس از حضرتش خداحافظی کرده و به اهل و خویشانم برگردم .

حضرت فرمودند : در زیارت آن حضرت چه می بینید ؟

عرض کرد : در زیارتش برکت در عمر خود و اهل

و اولاد و اموال و معایشمان بوده و حوائج و خواسته هایمان بر آورده شده و گرفتاریمان بر طرف می گردد .

موسی می گوید : امام (ع) به وی فرمودند :

ای برادر یمنی آیا از فضیلت زیارت آن حضرت بیشتر از این برایت نگویم ؟

آن مرد عرض کرد : از پسر رسول خدا زیادتر بفرمائید :

حضرت فرمودند :

زیارت امام حسین (ع) معادل یک حجّ مقبول و پاکیزه ای است که با رسول خدا(ص) انجام شود .

آن مرد از این گفتار تعجب کرد .

حضرت فرمودند : آری ، به خدا سوگند معادل دو حجّ مقبول و پاکیزه ای است که با رسول خدا(ص) انجام شود .

آن مرد بر تعجبش افزوده شد پس بدین ترتیب امام (ع) بر تعداد حج های مقبول می افزودند تا اینکه در آخر فرمودند :

زیارت آن حضرت معادل با سی حجّ مقبول و پاکیزه ای است که با رسول خدا(ص) انجام گیرد . (۵۹)

غریب و شهید

((یزید بن عبدالملک)) می گوید :

محضر مبارک حضرت ابی عبداللّه (ع) بودم پس گروهی که بر درازگوش ها سوار بودند بر ما گذشتند .

حضرت به من فرمودند : اینها قصد کجا را دارند ؟

عرض کردم : به زیارت قبور شهداء می روند .

فرمودند ، چه چیز ایشان را از زیارت غریب شهید باز داشت ؟ ! !

مردی از اهل عراق محضر مبارکش عرض کرد : آیا زیارت آن حضرت (امام حسین (ع)) واجب است ؟

حضرت فرمودند : زیارت آن جناب از یک حجّ عمره و یک عمره و یک حجّ بهتر است .

سپس حضرت تعداد حجّ و عمره ها

را زیاد کرده تا بیست حجّ و بیست عمره شمردند و بعد فرمودند : البتّه تمام آنها مقبول و مبرور باشند .

راوی می گوید : به خدا سوگند از محضرش مرخّص نشده بودم که مردی آمد و حضورش رسید و عرض کرد : من نوزده حجّ انجام داده ام ، از خداوند بخواهید که یک حجّ دیگر نصیبم شده و بدین ترتیب تا عدد بیست کامل گردد .

حضرت فرمودند : آیا قبر امام حسین (ع) را زیارت کرده ای ؟ آن مرد عرض کرد : خیر . حضرت فرمودند : زیارت آن حضرت از بیست حجّ بهتر می باشد . (۶۰)

اِذا شِئتَ النِّجاتَ فَزُر حسیناً

لِکَیِ تَلقَی الالهَ قَریرَ عَینی

فَاِنّ النّارَ لَیسَ تَمُسُّ جِسمًا

عَلَیه غُبارُ زُوارِ الحُسَین

اگر خواهی رهی از آتش قهر

زیارت کن غریب کربلا را

نمیسوزد به آتش آنکه از شوق

زیارت کرد شاه نینوا را(۶۱)

پنجاه حج

((مسعده بن صدقه)) ، وی می گوید : محضر مبارک حضرت ابی عبداللّه عرض کردم ، برای کسی که قبر حضرت امام حسین (ع) را زیارت کند چه اجر و ثوابی است ؟

حضرت فرمودند : ثواب یک حجّی که با رسول خدا بجا آورند می باشد .

راوی می گوید : محضرش عرضه داشتم : فدایت شوم ، ثواب یک حجّ با رسول خدا(ص) ؟ ! !

حضرت فرمودند : بلی بلکه ثواب دو حجّ .

راوی می گوید : عرض کردم : فدایت شوم ، ثواب دو حجّ ؟

امام (ع) فرمودند : بلی بلکه ثواب سه حجّ و پیوسته تعداد حجّها را حضرت اضافه می کردند تا به ده حجّ رسیدند .

عرض کردم : فدایت شوم ،

ثواب ده حجّ با رسول خدا(ص) ؟ ! !

امام (ع) فرمودند : بلی بلکه ثواب بیست حجّ .

عرض کردم : فدایت شوم ، ثواب بیست حجّ ؟ !

پس پیوسته عدد حجّها را بالا می بردند تا به پنجاه تا رسید و دیگر سکوت اختیار فرمودند . (۶۲)

ایخدا عاشق کربلایم

از فراق حسین در نوایم

روز و شب سوزم از این مصیبت

از کرم چاره ئی کن برایم

بوده از کودکی آرزویم

کربلای حسین جستجویم

هر شبی یاد او گفتگویم

من در اینراه حق جان فدایم

عاشق خیمه های حسینم

ذاکر سرور عالمینم

در عزایش بصد شور و شینم

ای خدا عازم نی نوایم

از مزار حسین دل غمینم

آرزو دارم آن را به بینم

رفته در قتلگاهش نشینم

نالم از ماتم آن شهیدان

گریم از سوز آه اسیران

زائر اکبر سر جدایم

پیر گشتم ندیدم نجف را

مسجد کوفه و آن شرف را

روز و شب میخورم این اسفرا

کربلا گشته ورد و ثنایم

تشنه شربتی از فراتم

دل شکسته بحال مماتم

رحمتی کن ز آب حیاتم

تا که از بار محنت در آیم

گرچه قرب و لیاقت ندارم

در عزای حسین غمگسارم

راضیم در رهش جان سپارم

من چه سازم فقیر و گدایم

کن نصیبم خدا کربلا را

عمره و حج و شام بلا را

هزار حج و هزار عمره

((عبداللّه بن نیمون قدّاح)) ، از حضرت ابی عبداللّه ، می گوید : محضرش عرض کردم :

برای کسی که به زیارت امام حسین (ع) رود در حالی که به حق آن حضرت عارف و آگاه بوده و هیچ استکبار و استنکافی از زیارتش نداشته باشد چه اجر و ثوابی می باشد ؟

حضرت فرمودند : برای او ثواب هزار حجّ و هزار عمره مقبول می نویسند و اگر شقی بوده سعید محسوبش می کنند و پیوسته

در رحمت خدا غوطه ور است . (۶۳)

هر که دارد به دلش مهر شه کربلا

بشتابد به زیارت که دیگر آزادست

عازم کوی حسینم عزیزان به نوا

زائر کوی حسین روز جزا دلشادست (۶۴)

بنده آزاد کردن

((ابو سعید مدائنی)) ، می گوید :

محضر حضرت ابو عبداللّه (ع) عرض کردم : فدایت شوم ، آیا به زیارت قبر فرزند رسول خدا(ص) بروم ؟

حضرت فرمودند : بلی ، ای اباسعید و زیارت قبر فرزند رسول خدا(ص) که پاکیزه ترین پاکیزه گان و نیکوکارترین نیکوکاران هست برو و وقتی آن حضرت را زیارت کردی خداوند متعال برای تو ثواب آزاد کردن بیست و پنج بنده را می نویسد . (۶۵)

یا حسین خون شد دلم در هوای کوی تو

دمبدم حسین گویم قاصدم بسوی تو

هر کسی به سر دارد آرزوی دنیا را

در دلم نمی باشد ، غیر آرزوی تو

شافع قیامت

((سیف تمّار)) ، از حضرت ابی عبداللّه (ع) ، وی گفت :

زائر امام حسین (ع) در روز قیامت صد نفر که همگی اهل دوزخ بوده و در دنیا از مسرفین بودند را شفاعت می کند . (۶۶)

((وشّاء)) نقل کرد : شنیدم از ((امام رضا(ع))) که فرمودند :

هر امامی در گردن دوستان و شیعیانش عهدی دارد و زیارت قبورشان از مصادیق وفاء به عهد و حسن اداء وظیفه محسوب می شود ، لذا کسی که از روی رغبت و میل به زیارتشان رود ایشان در روز قیامت شفیع او خواهند بود . (۶۷)

شفاعت

((عبداللّه بن شعیب تیمی)) ، از حضرت ابا عبداللّه (ع) نقل می کند که حضرت فرمودند :

روز قیامت منادی ندا می کند : شیعیان آل محمّد در کجا هستند ؟ !

پس از میان مردم گردنهائی کشیده شده و افرادی بپا می خیزند که عدد آنها را غیر از حقتعالی کس دیگر نمی داند . ایشان در قسمتی از مردم بپا خاسته اند ، سپس منادی ندا می کند : زوّاز قبر حضرت امام حسین (ع) در کجا هستند ؟ !

خلق بسیاری به پا می خیزند .

پس به ایشان گفته می شود : دست هر کسی را که دوست دارید بگیرید و آنها را به بهشت ببرید ، پس شخصی که جزء زائرین است هر کسی را که بخواهد گرفته و به بهشت می برد ، حتی بعضی از مردم به برخی دیگر می گویند : ای فلانی من را می شناسی ؟ من کسی هستم که در فلان روز و در فلان مجلس برای تو ایستاده و

احترام از او نمودم پس من را نیز دریاب ، زائر او را نیز گرفته و به بهشت داخل نموده بـدون اینکه دافع و مانعی در بین باشـد . (۶۸)

این دل تنگم عقده دارد

گوئیا میل کربلا دارد

ای حسین جانم

ای دل مهجور مانده در غربت

میل دیدارِ آشنا دارد

ای حسین جانم

بلبل جان عاشق مُضطر

میل گلزار نینوا دارد

ای حسین جانم

کربلا قربانگاه عُشّاقست

هر وجب خاکش قصّه ها دارد

ای حسین جانم

هر کجا بر پا شد عزای او

همچو مهدی صاحب عزا دارد(۶۹)

ملائکه گریان

((ابی الصباح کنانی)) ، می گوید :

از حضرت امام صادق (ع) شنیدم که می فرمود :

در طرف شـما قـبری است که هیـچ مکروب و انـدوهگینی به زیـارت آن نمی رود ، مگر آنکه خداونـد متعـال انـدوهش را بر طرف کرده و حـاجتش را روا می سازد و از روزی که آن حضـرت شـهید شدنـد چهار هزار فرشـته که جملگی ژولیـده و غبار

آلود و گرفته هستند اطراف قبر مطهّرش بوده و تا روز قیامت بر آن جناب می گریند و کسی که او را زیارت کند فرشتگان تا وطن و ماءوایش مشایعتش کرده و اگر مریض و بیمار شود عیادتش کنند و اگر بمیرد جنازه اش را تشییع نمایند . (۷۰)

ارواح طیبه عصمت بزیارت حسین (ع)

جناب حاج ملا علی کازرونی رحمه اللّه علیه که یکی از افراد و با ایمان با اخلاص بود نقل فرمود : شب ۲۳ ماه رمضان بالای منزل تنها احیاء داشتم که هنگام سحر ناگاه حالت سستی و بی خودی به من دست داد .

در آن حال متوجه شدم که تمام عالم اعلاء مملو از جمعیت و غلغله است و سر و صدای فراوانی است از صدائی که فصیحتر و به من نزدیکتر بود ، پرسیدم تو را به خدا تو کیستی ؟ فرمود : من جبرائیل هستم ، گفتم : چه خبر است امشب ؟ فرمود : حضرت بی بی عالم فاطمه زهراء با مریم و آسیه و خدیجه و کلثوم (هنّ) برای زیارت قبر حضرت سیدالشهداء(ع) می روند .

و این جمعیت ارواح پیغمبران و ملائکه هستند .

گفتم : برای خدا مرا هم ببرید ، فرمود : زیارت تو از همین

جا قبول است و سعادتی داشتی که این منظره را ببینی .

حضرت آیه اللّه شهید دستغیب فرمود براستی حاجی مزبور علاقه شدیدی به حضرت سیدالشهداء (ع) نصیبش شده بود که در همان مجلس دو ساعتی چند مرتبه که اسم مبارک حضرت را می برد بی اختیار گریان و نالان می شد

و تا چند دقیقه نمی توانست سخن بگوید و فرمود : من طاقت ذکر مصیبت آن حضرت را ندارم . (۷۱)

این دل تنگم عقده ها دارد

گوئیا میل کربلا دارد

قلب سوزانم ، ناله ها دارد

چشم گریانم اشکها دارد

این دلم یارب کربلا خواهد

چون حسین (ع) نام دلربا دارد

قلب من سوزد بر شهیدی که

فاطمه بهر او عزا دارد

می رود بوسد ، آن مزاری که

تربت پاک جان فزا دارد

تربت پاک شاه مظلومان

بهر بیماران ، بس شفا دارد

پر زند این دل در هوای او

که شهیدان باوفا دارد

بر ابوالفضلش دیده می گرید

که دو دست از تن او جدا دارد

می رود بیند قاسم نا شاد

دستها را از خون حنا دارد

بر علی اصغر ، این دلم سوزد

کز دم پیکان ، ناله ها دارد

میرود بیند تا علی اکبر

پیکری پر خون ، از جفا دارد

نصرانی مهمان

حاجی طبرسی نوری رضوان اللّه علیه نقل می کند :

در بصره یک تاجر نصرانی بود که سرمایه زیادی داشت که از نظر معاملات تجارتی بصره گنجایش سرمایه او را نداشت شریکهایش از بغداد نوشتند سزاوار نیست با این سرمایه شما در بصره باشید خوبست وسیله حرکت خود را به بغداد فراهم کنید زیرا بغداد توسعه معاملاتش خیلی بیشتر است .

مرد نصرانی مطالبات خود را نقد کرده و با کلیه سرمایه اش به طرف بغداد حرکت نمود .

در

بین راه دزدان به او بر خورد کردند و تمام موجودیش را گرفتند چون خجالت می کشید با آن وضع وارد بغداد شود ناچار پناه به اعراب بادیه نشین بُرد و به عنوان مهمانی در مهمانسرای اعراب که در هر قبیله ای یک خیمه مخصوص مهمانان بود به سر بُرد .

بالاخره به یک دسته از اعراب رسید که در میان آنها جوانانی بودند بر اثر تناسب اخلاقی کم کم با آنها انس گرفت چندی هم در مهمانسرای آن دسته ماند .

یک روز جوانان قبیله او را افسرده دیدند علت افسردگی اش را سئوال نمودند ؟ گفت : مدتی است که من در خوراک تحمیل بر شما هستم از این جهت غمگینم .

بادیه نشینان گفتند : این مهمانسرا مخارج معینی دارد که با بودن و نبودن تو اضافه و کم نمی گردد و بر فرض رفتنت این مقدار جزء مصرف همیشگی میهمانان خانه ماست .

تاجر وقتی فهمید توقف آن در آنجا موجب مخارج زیادتر و تشریفات فوق العاده ای نیست شادمان گشت و بر اقامت خود در آنجا افزود روزی عده ای از قبائل اطراف به عنوان زیارت کربلا با پای برهنه وارد بر این قبیله شدند .

جوانهای آنها نیز با شوق تمام به ایشان پیوسته و مرد نصرانی هم به همراهی آنها حرکت کرد و در بین راه تاجر نگهبانی اسباب آنها را می کرد و از خوراکشان می خورد .

آنها ابتداء به نجف آمدند پس از انجام مراسم زیارت مولاامیرالمؤ منین (ع) شب عاشوراء وارد کربلا شدند اسباب و اثاثیه خود را داخل صحن گذاشتند و به نصرانی گفتند : تو روی اسباب

و اثاثیه ما بنشین ، ما تا فردا بعد از ظهر نمی آئیم و برای زیارت به طرف حرم مطهر رفتند .

تاجر وضع عجیبی مشاهده کرد دید همراهانش با اشکهای جاری چنان ناله می زدند که در و دیوار گوئی با آنها هم آهنگ است .

مرد نصرانی بواسطه خستگی راه روی اسباب و اثاثیه خوابش برد پاسی از شب گذشت در خواب دید شخص بسیار جلیل و بزرگواری از حرم خارج شد در دو طرف او دو نفر ایستاده اند به هر یک از آن دو نفر دفتری داده یکی را ماءمور کرد اطراف خارجی صحن را بررسی کند هر چه زائر و مهمان امشب وارد شده یادداشت نماید دیگری را برای داخل صحن ماءموریت داد .

آنها رفتند پس از مختصر زمانی باز گشته و صورت اسامی را عرضه داشتند آقا نگاه کرده فرمود : هنوز هستند که شما نامشان را ننوشته اید برای مرتبه دوم به جستجو شدند برگشته اسامی را به عرض رساندند باز هم آن جناب فرمود : کاملاً تفحص کنید غیر از اینها من هنوز زائر دارم .

پس از گردش در مرتبه سوم عرض کردند ما کسی را نیافتیم مگر همین مرد نصرانی که بر روی اسباب و اثاثیه به خواب رفته و چون نصرانی بود اسم او را ننوشتیم .

حضرت فرمود : چرا ننوشتید (اما حل بساحتنا) آیا به در خانه مانیامده نصرانی باشد وارد بر ما است

تاجر از مشاهده این خواب چنان شیفته توجه مخصوص اباعبدالله (ع) گردید که پس از بیدار شدن اشک از دیده گانش ریخت و اسلام اختیار نمود سرمایه مادی خود را اگر از

دست داد سرمایه ای بس گرانبها بدست آورد . (۷۲)

ای حسین جان که ترا عاشق شوریده بسی است

ر که شد واله و دلداه عشق تو کسی است

عاشقان را مکن از کرب و بلایت محروم

تا که از عمر دمی مانده و باقی نفسی است

زیارت امام حسین (ع)

مرحوم سید بن طاووس رضوان اللّه تعالی علیه نقل نموده از محمد بن داود که گفت : همسایه ای داشتم معروف به علی بن محمد بود که ایشان برایم گفت من از ایام جوانی هرماه بزیارت حضرت امام حسین (ع) میرفتم تا اینکه سن من بالا رفت و نیروی جسمیم ضعیف شد و یک چند وقتی زیارت را ترک کردم ، پس از مدتی بقصد زیارت پیاده حرکت کردم پس از چند روز بکربلا رسیدم و بزیارت آقا امام حسین (ع) نائل شدم و دو رکعت نماز بجا آوردم و بعد از زیارت و نماز از فرط خستگی راه کنار حرم خوابم برد . در عالم خواب دیدم مشرف شدم خدمت آقای خودم ابی عبداللّه الحسین (ع) حضرت رویشان را به بنده کرد و فرمود : ای علی چرا به من جفا کردی با اینکه نسبت بمن خوبی و نیکی می کردی ؟ عرضکردم : ای سیدی ای آقای من بدنم ضعیف شده و توانایی خود را ازدست دادم و توان آمدن ندارم و چون فهمیده ام آخر عمرم است و با آن حالی که داشتم این چند روز راه را به عشق شما بزیارت آمدم و روایتی از شما شنیدم دوست داشتم آن را از خود شما بشنوم . حضرت فرمود آن روایت رابگو : گفتم چنین

نقـل شـده که (قال من زارنی فی حیوتی زرته بعـد وفاته) هر که مرا در حال حیاتش زیارت کنـد و بزیارت من نائل گردد من هم بعد از وفاتش او را زیارت میکنم و بزیارت او می آیم حضـرت فرمود بله من گفته ام ، حتی اگر او را (زیارت کننده ام را) در آتش ببینم نجاتش خواهم داد . (۷۳)

مقصود ما از کعبه و بتخانه کوی تست

رجارویم روی دل ما بسوی تست

این بس بود شگفت که جای تودردلست

وین دل هنوز درطلب جستجوی تست

خوانند دیگران بزبان ، مرا

گرتوراکام وزبان ودل

همه درگفتگوی تست

گفتی بوقت مرگ نهم پای برسرت

جانم بلب رسیده و درآرزوی تست

حضرت موسی (ع) به زیارت حسین (ع)

ابی حمزه ثمـالی فرمود در اواخر سـلطنت بنی مروان اراده زیـارت آقـا ابی عبـداللّه الحسـین (ع) را نمودم و پنهانی از اهل شام خود را به کربلا رسانـدم در گوشه ای پنهـان شـدم تـا اینکه شب از نیمه گـذشت پس بسوی قـبر شـریف روانه شـدم تـا آنکه نزدیک قبر مقـدس و شـریف رسـیدم . ناگهان مردی را دیـدم که بسوی من می آید و گفت خدا ترا اجر و پاداش دهد برگرد زیرا بـه قـبر شـریف نمی رسـی من وحشت زده و ترسـان مراجعت کردم و در گـوشه ای دوبـاره خـود را پنهـان کردم تـا آنکه نزدیک طلوع صـبح شـد باز به جانب قبر روانه شـدم و چون دوباره نزدیک شـدم باز همان مرد آمد و ممانعت کرد و گفت به آن قبر نمی توانی برسـی . به او گفتم عافاك اللّه چرا من به آن قبر نمی رسم و حال اینکه از کوفه به قصد زیارت آن حضرت آمده

ام بیا بین من و آن قبر حائل نشو ، زیرا من می ترسم که صبح شود و اهل شام مرا ببینند و مرا در اینجا به قتل برسانند ، وقتی این حرف را از من شنید گفت یک مقدار صبر کن چون حضرت موسی بن عمران (ع) از خدای خود اجازه گرفته که به زیارت آقا سید الشهداء (ع) بیاید و خدا به او اجازه داده و با هفتاد هزار ملائکه به زیارت آقا آمده اند و از اول شب تا به حال در خدمت قبر شریف هستند و تا طلوع صبح کنار قبر هستند و بعد به آسمان عروج می کنند . ابوحمزه ثمالی گوید از آن مرد پرسیدم که تو کیستی ؟

گفت من یکی از آن ملائکه هستم که ماءمور پاسبانی و پاسداری قبر آقا سید الشهداء (ع) هستم و برای زوار آقا طلب مغفرت می کنیم تا این را شنیدم برگشتم پنهان شدم و هنگام طلوع صبح سر قبر حضرت آمدم دیگر کسی را ندیدم که مانع شود پس زیارتم را کردم و بر کشندگان آن حضرت لعن نمودم و نماز صبح را در آنجا اقامه کردم و از ترس مردم شام سریع به کوفه برگشتم . (۷۴)

چون به نظم آورم ثنای ترا

خود ستایش کنم خدای ترا

کربلایت خریدنی باشد

من به جان می خرم بلای ترا

ای رخت رشک مهرومه ندهم

به جهان ذره ای ولای ترا

یا که در دیده ای و یا در دل

گر ندانند خلق جای ترا

در همه عمر گر نمی بینم

یک نظر روی دلربای ترا

دل ما خانه محبت تست

سر ما پرورد هوای ترا

احترام امام زمان به زوار حسین (ع)

مرحوم آیه اللّه حاج میرزا

محمّـد علی گلستانه اصـفهانی در آن وقتی که ساکن مشـهد بودنـد برای یکی از علماء بزرگ مشـهد نقل فرموده بودنـد که ، عموی من مرحوم آقای سـید محمّـد علی از که مردان صالح و بزرگوار بود نقل میکرد ، در اصـفهان شخصـی بود به نام جعفر نعلبنـد که او حرفهـای غیر متعـارف ، از قبیـل آن که من خـدمت امام زمان (ع) رسـیده ام وطی الارض کرده ام میزد و طبعا با مردم هم کمتر تماس میگرفت و گاهی مردم هم پشت سـر او به خاطر آن که چون ندیدنـد حقیقت ره افسانه زدند ، حرف می زدند .

روزی به تخت فولاد اصفهان برای زیارت اهل قبور میرفتم ، در راه دیدم ، آقا جعفر به آن طرف میرود ، من نزدیک او رفتم و به او گفتم دوست داری باهم راه برویم ؟ گفت مانعی ندارد ، در ضـمن راه از او پرسـیدم مردم درباره شـما حرفهائی می زنند آیا راست می گویند که تو خدمت امام زمان (ع) رسیده ای ؟

اول نمی خواست جواب مرابدهـد ، لذا گفت آقا از این حرفها بگذریم و باهم مسائل دیگری را مطرح کنیم ، من اصـرار کردم و گفتم : من انشاءاللّه اهلم .

گفت : بیست و پنـج سـفر کربلا مشـرف شده بودم تا آنکه در همین سـفر بیست و پنجم شخصـی که اهل یزد بود در راه بامن رفیق شد چند منزل که باهم رفتیم ، مریض شد و کم کم مرضش شدت کرد تا رسیدیم به منزلی که قافله به خاطر نا امن بودن راه دو روز در آن منزل ماند تا

قـافله دیگری رسـید و باهم جمع شدنـد و حرکت کردنـد و حال مریض هم رو به سـختی گذاشـته بود وقتی قافله می خواسـت حرکت کنـد من دیـدم به هیـچ وجه نمی توان اورا حرکت داد لـذا نزد او رفتم و به او گفتم من می روم و برای تو دعاء میکنم که خوب شوی و وقتی خواسـتم با او خـدا حافظی کنم ، دیدم گریه می کند ، من متحیر شدم از طرفی روز عرفه نزدیک بود و بیست و پنج سال همه ساله روز عرفه در کربلا بوده ام و از طرفی چگونه این رفیق را در این حال تنها بگذارم و بروم ؟ !

به هرحال نمی دانسـتم چه کنم او همینطور که اشک می ریخت به من گفت : فلانی من تا یک ساعت دیگر می میرم این یک ساعت را هم صبر کن ، وقتی من مُردم هرچه دارم از خورجین و الاغ و سایر اشیاء مال تو باشد ، فقط جنازه مرا به کربلا برسان و مرا در آنجا دفن کن .

من دلم سوخت و هر طور بود کنار او ماندم ، تا او ازدنیا رفت قافله هم برای من صبر نکرد و حرکت نمود .

من جنـازه او را به الاـغش بسـتم و به طرف مقصـد حرکت کردم ، از قـافله اثری جز گرد و غبـاری نبود و من به آنهـا نرسـیدم حـدود یـک فرسـخ که راه رفتم ، هم خوف مرا گرفته بود و هم هرطور که آن جنـازه را به الاـغ می بسـتم ، پس از آنکه یک مقدار راه می رفت باز می افتاد و به هیچ وجه

روی الاغ آن جنازه قرار نمی گرفت . بالاخره دیدم نمی توانم او را ببرم خیلی پریشان شدم ایستادم و به حضرت سید الشهداء (ع) سلامی عرض کردم و با چشم گریان گفتم : آقا من با این زائر شما چه کنم ؟ اگر او را در این بیابان بگذارم مسئولم و اگر بخواهم بیاورم می بینید که نمی توانم درمانده ام و بی چاره شده ام .

ناگهان دیدم ، چهار سوار که یکی از آنها شخصیت بیشتری داشت پیدا شدند و آن بزرگوار به من گفت : جعفر بازائرما چه میکنی ؟ عرض کردم : آقا چه کنم ؟ در مانده شده ام نمی دانم چه بکنم ؟ در این بین آن سه نفر پیاده شدند ، یکی از آنها نیزه ای در دست داشت با آن نیزه زد چشمه آبی ظاهر شد آن میّت را غسل دادند و آن آقا جلو ایستاد ، وبقیّه کنار او ایستادند و بر او نماز خواندند و بعد او را سه نفری برداشتند و محکم به الاغ بستند و ناپدید شدند .

من حرکت کردم با آنکه معمولی راه می رفتم دیدم به قافله ای رسیدم که آنها قبل از قافله ما حرکت کرده بودند ، از آنها عبور کردم پس از چند لحظه باز قافله ای را دیدم ، که آنها قبل از این قافله حرکت کرده بودند از آنها هم عبور کردم بعد از چند لحظه دیگر به پل سفید که نزدیک کربلا است رسیدم و سپس وارد کربلا شدم و خودم از این سرعت سیر تعجب می کردم .

بالاخره او را بردم در وادی

ایمن (قبرستان کربلا) دفن کردم ، من در کربلا بودم ، پس از بیست روز رفقائی که در قافله بودند به کربلا رسیدند آنها از من سئوال میکردند توکی آمدی ؟ و چگونه آمدی ؟ من برای آنها به اجمال مطالبی را میگفتم و آنها تعجب می کردند ، تا آنکه روز عرفه شد وقتی به حرم حضرت سیدالشهداء اباعبداللّه الحسین (ع) رفتم دیدم بعضی از مردم را بصورت حیوانات مختلف می بینم از شدت وحشت به خانه برگشتم باز دو مرتبه از خانه در همان روز بیرون آمدم ، باز هم آنها را به صورت حیوانات مختلف دیدم .

عجیب تر این بود که بعد از آن سفر چند سال دیگر هم ایام عرفه به کربلا مشرف شده ام و تنها روز عرفه بعضی از مردم را به صورت حیوانات می بینم ولی در غیر آن روز آن حالت برایم پیدا نمی شود .

لذا تصمیم گرفتم دیگر روز عرفه به کربلا مشرف نشوم و من وقتی این مطالب را برای مردم در اصفهان می گفتم آنها باور نمی کردند و یا پشت سر من حرف می زدند . تا آنکه تصمیم گرفتم که دیگر باکسی از این مقوله حرف نزنم و مدتی هم چیزی برای کسی نگفتم ، تا آنکه یک شب باهمسرم غذا می خوردیم ، صدای در حیاط بلند شد ، رفتم در را باز کردم دیدم شخصی می گوید : جعفر حضرت صاحب الزمان (ع) تو را میخواهد .

من لباس پوشیدم و در خدمت او رفتم مرا به مسجد جمعه در همین اصفهان برد ، دیدم آن حضرت در صفحه

ای که منبر بسیار بلندی در آن هست نشسته اند و جمعیّت زیادی هم خدمتشان بودند من با خودم میگفتم : در میان این جمعیت چگونه آقا را زیارت کنم و چگونه خدمتش برسم ؟

ناگهان دیدم به من توجّه فرمودند و صدا زدند جعفر بیا ، من به خدمتشان مشرّف شدم فرمودند چرا آنچه در راه کربلا دیده ای برای مردم نقل نمی کنی ؟

عرضکردم ای آقای من آنها را برای مردم نقل میکردم ولی از بس مردم پشت سرم بدگوئی کردند ترکش نمودم ، حضرت فرمودند توکاری به حرف مردم نداشته باش تو آن قضیّه را برای آنها نقل کن تا مردم بدانند که ما چه نظر لطفی به زوّار جدّمان حضرت ابی عبداللّه الحسین (ع) داریم . (۷۵)

درباره مرکز

بسمه تعالی

هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ

آیا کسانی که می‌دانند و کسانی که نمی‌دانند یکسانند ؟

سوره زمر/ ۹

مقدمه:

موسسه تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان، از سال ۱۳۸۵ هـ.ش تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن فقیه امامی (قدس سره الشریف)، با فعالیت خالصانه و شبانه روزی گروهی از نخبگان و فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است.

مرامنامه:

موسسه تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان در راستای تسهیل و تسریع دسترسی محققین به آثار و ابزار تحقیقاتی در حوزه علوم اسلامی، و با توجه به تعدد و پراکندگی مراکز فعال در این عرصه و منابع متعدد و صعب الوصول، و با نگاهی صرفا علمی و به دور از تعصبات و جریانات اجتماعی، سیاسی، قومی و فردی، بر مبنای اجرای طرحی در قالب « مدیریت آثار تولید شده و انتشار یافته از سوی تمامی مراکز شیعه» تلاش می نماید تا مجموعه ای غنی و سرشار از کتب و مقالات پژوهشی برای متخصصین، و مطالب و مباحثی راهگشا برای فرهیختگان و عموم طبقات مردمی به زبان های مختلف و با فرمت های گوناگون تولید و در فضای مجازی به صورت رایگان در اختیار علاقمندان قرار دهد.

اهداف:

۱.بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (کتاب الله و اهل البیت علیهم السلام)

۲.تقویت انگیزه عامه مردم بخصوص جوانان نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی

۳.جایگزین کردن محتوای سودمند به جای مطالب بی محتوا در تلفن های همراه ، تبلت ها، رایانه ها و ...

۴.سرویس دهی به محققین طلاب و دانشجو

۵.گسترش فرهنگ عمومی مطالعه

۶.زمینه سازی جهت تشویق انتشارات و مؤلفین برای دیجیتالی نمودن آثار خود.

سیاست ها:

۱.عمل بر مبنای مجوز های قانونی

۲.ارتباط با مراکز هم سو

۳.پرهیز از موازی کاری

۴.صرفا ارائه محتوای علمی

۵.ذکر منابع نشر

بدیهی است مسئولیت تمامی آثار به عهده ی نویسنده ی آن می باشد .

فعالیت های موسسه :

۱.چاپ و نشر کتاب، جزوه و ماهنامه

۲.برگزاری مسابقات کتابخوانی

۳.تولید نمایشگاه های مجازی: سه بعدی، پانوراما در اماکن مذهبی، گردشگری و...

۴.تولید انیمیشن، بازی های رایانه ای و ...

۵.ایجاد سایت اینترنتی قائمیه به آدرس: www.ghaemiyeh.com

۶.تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و...

۷.راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی

۸.طراحی سیستم های حسابداری، رسانه ساز، موبایل ساز، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک، SMS و...

۹.برگزاری دوره های آموزشی ویژه عموم (مجازی)

۱۰.برگزاری دوره های تربیت مربی (مجازی)

۱۱. تولید هزاران نرم افزار تحقیقاتی قابل اجرا در انواع رایانه، تبلت، تلفن همراه و... در ۸ فرمت جهانی:

۱.JAVA

۲.ANDROID

۳.EPUB

۴.CHM

۵.PDF

۶.HTML

۷.CHM

۸.GHB

و ۴ عدد مارکت با نام بازار کتاب قائمیه نسخه :

۱.ANDROID

۲.IOS

۳.WINDOWS PHONE

۴.WINDOWS

به سه زبان فارسی ، عربی و انگلیسی و قرار دادن بر روی وب سایت موسسه به صورت رایگان .

درپایان :

از مراکز و نهادهایی همچون دفاتر مراجع معظم تقلید و همچنین سازمان ها، نهادها، انتشارات، موسسات، مؤلفین و همه

بزرگوارانی که مـا را در دستیـابی به این هـدف یـاری نموده و یا دیتا های خود را در اختیار ما قرار دادنـد تقـدیر و تشـکر می نماییم.

آدرس دفتر مرکزی:

اصـفهان -خیابان عبـدالرزاق - بازارچه حاج محمد جعفر آباده ای - کوچه شـهید محمد حسن توکلی -پلاک ۱۲۹/۳۴- طبقه اول

وب سایت: www.ghbook.ir

ایمیل: Info@ghbook.ir

تلفن دفتر مرکزی: ۰۳۱۳۴۴۹۰۱۲۵

دفتر تهران: ۸۸۳۱۸۷۲۲ ـ ۰۲۱

بازرگانی و فروش: ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹

امور کاربران: ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹

قائمیه
مرکز تحقیقات رایانه‌ای
اصفهان
WWW
برای داشتن کتابخانه های‌تخصصی
دیگر به سایت این مرکز به نشـــانی
www.Ghaemiyeh.com
www.Ghaemiyeh.net
www.Ghaemiyeh.org
www.Ghaemiyeh.ir
مراجعه و برای سفارش با ما تماس بگیرید.
۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹